

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No.

8883

Title

कातीय क्षेत्र ब्रह्मसंहिता

Author

Extent

20

Age

Subject

धर्मशास्त्र

कानीय स्रवृत्तार्थसंग्रहः

धधधध

4446

F. 30
18 double.

अ. पू. २

असिंहददमानं न निदंति दिवा यथो
क्रियते ॥ नमस्कृतं स ते रं वाग्निं प्रकृ
तये ॥ ११ ॥ वत्सु कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं
इति कर्त्तव्यं न रिद्धि न ॥ १२ ॥ शारद
कुं दे दुःखवर्त्तनां भावा ये ततो ॥ १३ ॥
कात्यायन मतं शास्त्राभावात्मात्मको
अतन्त्यतः ॥ १४ ॥ तत्पुद्गलमतः साधु
कात्मीयमतं ॥ १५ ॥ द्वाग्यं ह म ० ३ ॥

यत्तु विषयकं प

उक्तं कमिदं लमचंद्रपाठकीयम्

श्रीगणेशायनमः। उक्ताः परिभाषाः। पौर्णमासी पृथक् पृथक् पदे - पूर्वपौर्णमासी मुत्तरं योपवसेत् - वैपौर्णमासी पूर्वोत्तराच-पंचदशी पूर्वाप्रतिपदुत्तरा-तकु
 तः। एषाहर्षवत्सरस्य प्रथमारात्रिर्पक्षाजुनीपौर्णमासी पौर्णमासी पौर्णमासी पूर्वोत्तराच-पंचदशी पूर्वाप्रतिपदुत्तरा-तकु
 नियमं कुर्यात् - उपान्वध्यापू-सहस्रनुशामनादाधारस्यापि कर्मत्वं - तत्र पूर्वोपवासेऽपः प्रणयनादिर्ब्राह्मणतर्पणतः कर्मकलापस्तदुत्तरं हनिक
 र्त्तव्यं उत्तरोपवासे च सघटति दधने - अपर आह - वैपौर्णमासी - आवर्त्तनोत्तरं प्रतिपत्संधिमती तदन्याच - तत्रावर्त्तनोत्तरं संधिमत्वा उपवासेत्
 पुत्तरदिनेऽपः प्रणयनादिर्ब्राह्मणतर्पणतः कर्मकलापस्तदन्यस्या उपवासे च सघः कालतेति - पौर्णमासेषु काल उक्तः। विधिसुपदिश्यते
 - अग्न्याधानमध्वर्युर्जमानो वा - कुर्यादिति वाक्यशेषः। अध्वर्युः कर्मसुवेदयोगादित्यध्वर्युर्कर्त्तृकत्वे तिष्ठे पुनरध्वर्युग्रहणं होतृवेद
 विहिताग्न्याधानस्य सप्तादव्यावजाद्योतकत्वं कर्त्तृकत्वप्राप्तेर्वाधनार्थं - अग्न्याधानं कथं कुर्यादित्याह - ममाग्नेवर्चो विह्वेद्यस्तु वयं त्वेधाना
 स्तन्वंपुषेम - मत्तं नमंतां प्रदिशश्च तस्मै त्वया ध्यक्षेण पृतनाजये मेत्याह वनीये सन्निधमादधाति - धियजमान कर्त्तृकत्वे आवपोदग्नेवर्च
 आवाभ्यां नमंतामिति मंत्रो हस्मादिकर्त्तृकत्वे - स्माकमग्नेवर्चो ~~हस्मा~~ तस्मभ्यं नमंतामिति - अध्वर्युर्कर्त्तृकत्वे त्वहो न भवति - त्वं धिनी

यां समिधमादधाती सनुवर्त्तते. एवं नितरयोदयोः। इतरयोर्गार्हपत्यदक्षिणग्रेयोरेवं प्रथमं मंत्रेण समिधमादधाति तत्संज्ञी द्वितीयां. तत्र प्र
 थमं गार्हपत्ये ततो दक्षिणग्रेयोः कुतोयं क्रम इति चेत् अग्न्याधानेन देवतापरिग्रहार्थत्वाद्देवतानां प्रथमं गार्हपत्ये पत्नी संयाजेषु ततो दक्षि आख्या
 णग्रेयो यजनात्प्रधान क्रमस्य तु ऐरनुसरणी यत्वात्. अग्न्याधाने पक्षांतरमाह. महाव्याहृतिभिर्वा प्राक् सं. स्वं. भर्तुवः स्वरिति
 तिस्रो महाव्याहृतयस्ताभिः क्रमेण प्राक् पूर्वस्यादिशिसंतिष्ठते समाप्यते यथा तथा समिधमादधाति. प्रथमं भूरिति गार्हपत्ये ततो भुवदि
 ति दक्षिणग्रेयो ततः स्वरित्याहवनीये समिधमादधातीत्यर्थः। एवं हि प्राक्संस्तपता समिदाधानस्य भवति. अत्रानेन तृतीयं पक्षमा
 ह. तत्संज्ञी नाम आसन्नं अत्र तत्संज्ञी द्वितीया नित्यनुवर्त्ततेः प्रथमं समिदाधान एव मंत्रविनियोगोऽतो द्वितीया समिदाधानं तत्संज्ञी भवति. अ
 ग्न्याधाने तृतीयं पक्षमाह. तत्संज्ञी वा यथा पूर्व. यथा पूर्वमिति योयः पूर्वमुत्पन्नोऽग्निसंस्तस्मिन्निति यथा पूर्व. ततश्च पूर्वं गार्हप
 त्ये ततश्चाहवनीये ततो दक्षिणे विलेवं क्रमेण तत्संज्ञी मेव दक्षिणमिदं द्वितीयां च समिधमादधातीत्यर्थः। अस्मिन्पक्षे च युगपदेव समिदधा
 धानं भवति भेदेनारणभावात्. अहनि माह समेधुनेवर्जयेत्. अहनीत्यन्वाधानी गार्हनीत्यर्थः। पर्वणि मांसं भेषु न वर्जयेत् न स्य स्मार्त्तसासुन

2

सुपादानं कल्पदर्शयौर्गमासप्रकरणोऽस्य पाठः स्मार्त्तस्य नारदभ्याधीतः प्रतिषेधः पुरुषार्थः। कोऽस्य विशेष इति चेत् अनाहिताग्निद
 श्वाभारागवशात्पुरुषप्रत्यवायमंगीकृत्य प्रतिषेधोऽन्वयने कृते पितृकृत्यफलकामनयाहिताग्निदशयां क्रतुसाधुपार्थप्रतिषेधा
 वश्याकत्वमेव विशेष इति। केशश्मश्रुवपतेवाशिरं वपते इति कर्त्तव्यामि क्रियाफलबोधकेनात्मनेपदेन नापितसंविधानंगम्यते वप
 तिच्छेदनार्थः। केशश्मश्रुदना तु क्लृप्तं नापितसंविधानं करोतीत्यर्थः। वाशहो विकल्पार्थः। नवपते वपते वेति यदा च वपते तदा शि
 रं वशि रं वानवपते अपर आह अशिरं वा वपते मशिरं वेति ~~नवपते~~ वा सर्वथा केशश्मश्रुवपनं नित्यमेवेति अपराह ब्रतोपायनीयमश्री
 तः सपिण्डाः सुहिताः पत्नी यजमाना वपराह्लेऽहोपरभागे ब्रह्मणे ता यभोजनाये पेयतेशास्त्रेण नियम्यते इति ब्रतोपायनीयममावास्यायादि
 योऽन्वयं स सुहिता वत सौ यथाभवतस्तथाऽश्रीतः। सपिण्डा इति नियमार्थः सपिण्डा सहितमेवाश्रीतो न भुङ्क्ते लादियुक्तं वेति तत्र यवाग्रयणोत्तरं
 शात्योदनौ त्रीत्याग्रयणोत्तरं यवपिष्टवाद्यादिभोजनं रूपः सैधवयुक्तस्त्रयत्रापि ब्रतोपायनीयः अमावास्यायां शुक्लपिष्टवर्जनं इति
 शिष्टाचारः। असुहिताविति नियमः प्रकरणाविशेषे पिवाक्यमलीयस्याऽपौर्गमासांगमेवातो दर्शनं प्रवर्त्तत इति पितृभृत्याचार्याः। अयंच

श्वोनहृत्यतेतदन्त

रागप्राप्तएवनिर्लेखनेसर्पिदादिनियमः कर्त्तव्योऽक्षानंतुपुस्तकार्थमेवातोऽसामर्थ्यादिप्रयुक्ताशाननिवृत्तौ तदंगं नियमोपि निवर्तते अंतरेणप
 रात्रीगत्वापदेणहवनीयंप्राङ्निष्ठं नमिमीक्षमाणोऽपउपस्थस्यव्रतमुपैत्यनेव्रतपतश्चदमहमितिवा ब्रह्माशनानंतरं यजमानोऽपरात्रीग
 हंपसदक्षिणाग्री अंतरेणार्थतयोरंतरालमार्गेणगत्वाहवनीयमपदेणहवनीयादपश्चस्मिन्प्रदेशे अहरे प्राङ्पूर्वाभिमुखवाक्निष्ठं नमि
 माहवनीयमीक्षमाणोऽपउपस्थस्यअग्नेव्रतपतश्चदमहमित्यन्योरन्यतरेणमंत्रेण व्रतं कर्मगभूतं शास्त्रीयं सत्सवादित्वादिनियममु
 पेक्षणीकरोति आहवनीयमपदेणेतिदेशवृत्तेरेनबंतस्ययोगे एनपावितीयेतिदिक्शब्दयोगेपंचम्यपवादोद्वितीया आहवनीयमपदे
 णतिष्ठतो ग्रीक्षाणविधानसामर्थ्यात्पूर्वाभिमुखत्वलाभेऽप्राङ्मुखं एणं प्रो विनम्यापियजमानस्यव्रतोपायने प्राप्नुयत्वविधानार्थं केचि
 दाहुक्तपस्यर्थाः ~~अहवनीयमपदे~~ अहवनीयमपदे चमनं स्यश्मिन्त्रमित्यन्ये सत्सवाधतः अतइतिव्रतग्रहणानंतरं कर्मगमुत्तरे सत्सवदनं उत्तरेव्रतग्रहण
 उत्तरकालेयत्सत्सवदनंतत्कर्मगं कर्त्तव्यं अतउपनयनात्प्रवृत्त्यामरणं विधीयमानेनस्मार्त्तेन सत्सवदनेन पुनरुक्तातामस्तुक्ता तस्य
 पुस्तकार्थत्वात् कर्त्तव्यपुस्तकार्थयोर्विशेषश्चमांसमैथुनप्रतिषेधवर्षादयेयः यज्ञाग्न्याधानोत्तरं मन्त्रतातिथ्यपनोदप्रतिदावाधानर्था

3

सपक्वनायुदकानि वर्जयेदिति सूत्रकारो बक्षति तस्य क्रतुप्रकरणपाठकृत्यत्वं विशदयत् तद्वर्जनपरत्वात्तेनापि वीनकृत्ताभावः। दृष्टा
 रण्यौषधीनामश्रीयाद्यः अहरशने नियमउक्तः सायाशनेत्यवसरप्राप्तौ नियमउच्यते। दृष्टाणामात्रादीनामारण्यौषधीनां श्यामाकंकणप्रभृतीनां
 संबंधिकिंचिदश्रीयाद्वारादो विकल्पेऽश्रीयान्मवाश्रीयादिति तथा च शतपथब्राह्मणे आरण्यमेवाश्रीयाद्यावा आरण्योषधयोयदाह
 क्ष्यमित्येकत्राशनं विहितं मन्यन् च यदा आरण्योषधी रश्नाति बहिर्वोमेधमश्नातीत्यादिना प्रतिषिद्धं आहवनीयगृहशय्यधः। अधश्
 तिरवरस्थाग्न्यपेक्षयानपुनरनास्ततायां भूमौ गार्हपत्यस्य वा ~~गृहशय्यधः~~ बुध्या विधिप्रपृथक्त्वेन गृहशय्यपदेन महाधः पदमनुव
 र्त्तते आहवनीयगृहशय्यी गार्हपत्यगृहशय्यीति विकल्पार्थो वाशब्दः। सद्यो वा प्रातः यद्यहसाध्यं योर्णमासकर्मैकं तत्सद्यः समानेह
 न्यग्न्यन्वाधानादिब्राह्मणतर्पणं तमथवाक्यं ^(वै) तर्प्यं तच्च प्रातर्यागदिन एव न पूर्वस्मिन्नग्न्यन्वाधानदिने तत्र यागस्य प्रातरिव वि
 धानात्तत्समामो वपनाल्ल विहितस्य ब्रतोपायनीयस्य सामविहितयोर्दृष्टारण्यौषधशानगार्हपत्याहवनीयान्यतरगृहशय्यनमो
 श्वनिवृत्तिः। अपर आहः सद्यो वा प्रातः प्रातरुत्तरोपवासप्रक्रमे सद्यस्तस्मिन्नेव दिने ग्न्यन्वाधानादिब्राह्मणतर्पणं तं कर्म कर्त्तव्यं न पु

क्तदिनेऽग्न्याधानं कृत्वा तदुत्तरदिने ~~अग्निरुत्तरदिने~~ ३५ प्रणयमादि ~~कर्मणि~~ ब्राह्मणतर्पणं तं कर्म कर्तव्यमिति अग्निहोत्रः
 कृत्वा ब्राह्मणं वृणीते ब्रह्मिष्ठं नृपते भुवनपते महतो भूतस्य पते ब्रह्माणं तावृणी महति प्रातरित्यनुवर्त्तते अग्निहोत्रं कृत्वा प्रातरेव नृपते इ
 त्यादिना मंत्रेण यजमानो ब्रह्मिष्ठं मतिशयितं ब्रह्म वेदस्तद्वतं यद्वयविहितं कर्म सम्यग्ज्ञानं तं ब्रह्माणं तत्संबन्धकत्वेन कृताकृतप्रत्यवे
 क्षणाधिकारिणं वृणीते कर्मणि प्रवर्त्तयति प्रातरित्यनुवर्त्तयेवाग्निहोत्रं नरकालिकत्वमिच्छेत् अग्निहोत्रं कृत्वा तदा मावास्य तं त्रैः अग्निहोत्रा
 नंतर्गद्विधानार्थं तत्र सुक्तमुदिते पौर्णमासस्य तं त्रैः प्रक्रमियादनुदिते अमावास्यास्य स्येति वृत्तोजपस्य हं नृपतिरहं भुवनपतिरहं मे
 हतो भूतस्य पतिर्भुवः स्वदेवस्य वितरेतं तावृणीते ब्रह्मस्य तं ब्रह्माणं तदहं मनसे प्रब्रवीमि मनो गायत्र्यै त्रिष्टुभे त्रिष्टुभे जगत्स्ये जगत्स्ये
 पुष्टे नृपुष्टे प्रजापतये प्रजापतिर्विश्वेभ्यो देवेभ्यो वृष्टस्य तिदेवानां ब्रह्माणं नृप्याणः वृत्तो ब्रह्मा अहं नृपतिरित्यादि मनुष्याणामित्यंतं मंत्रं ज
 पति वृत्तग्रहणं वरुणजपयोः सन्नियोगादिष्टत्वं अतः यवमानेष्टादौ दीक्षणीयादौ च वरुणभावे जपस्याभावः वाचस्य ते यज्ञं गोपायेत्याह
 आहृतिकर्त्तृत्वेन यमानः संबध्यते इत्येके वृत्तो ब्रह्मे देवपदे युक्तं चैतत् कण्वानां देवस्य वितरितुं वाचस्य ते यज्ञं गोपायेति पाठः अपरेण वा

हवनीयं दक्षिणातिशयमिति दक्षिणातो ब्रह्मयजमानो रासने इति परिभाषणा ब्रह्मासनं दक्षिणोत्तरं। उत्तरं तउ पचरो यज्ञं इति परिभाषणं ब्रह्म
 लवरणमुत्तरतः। अतः स्वासन उपवेशनाया ब्रह्मयजमानो दक्षिणातो गंतव्यं तत्र मार्गविकल्पमाह आहवनीयमपरेणाहवनीयादपरस्यादि
 शिवापूर्वेण वा पूर्वस्यादिशि प्रथममतिशयोक्त्या दक्षिणा दक्षिणा स्यादित्यतिशयोक्त्या तृतीयस्यार्थः। अपरेण वेति वा शब्दबोधे पक्षोत्तरे मार्गा कांक्षायाम्
 परावधित्वेनोपस्थितस्य पूर्वस्य तथात्वेन संबंधः। अपरेणोत्तरेन बतस्य दिगुपाधिकसंभ्यतार्थं हतैर्भोगैश्च म्यपवाद एनपा
 द्वितीयेति द्वितीया दक्षिणेति च दक्षिणा स्यादिति श्रुत्ये आजंतं अहेदैर्धिव्योदतस्तिष्ठान्यस्य सदने सीदयोऽस्मत्साकतं रज
 लं सदने मीक्षते। अतः दक्षिणातिशयमिति नंतरं न हेदैर्धिव्य इति मंत्रेण ब्रह्मसदनं ब्रह्मोपवेशनस्थानमीक्षते ब्रह्मैव ब्रह्म
 सदनात्त एन निरस्यति निरस्तः पाप्मा स हते नयं विष्म इति ईक्षणा नंतरं च ब्रह्मा तस्मादेव ब्रह्मसदनं राह एनैकं प्राप्तिधेयं नैकं
 त्यां निरस्यति निरस्तः पाप्मे स्वादि मंत्रेण इतरवत्त एन निरसनी पदेशा ब्रह्मसदनं कुशादित एन निर्मितमिति गम्यते इदमहं हृदस्पतेः
 सदा मिसी दामि प्रकृतो देवेन सा विज्ञात इत्यनेन प्रवर्णितं वा यवेतत्तु धिया इति ब्रह्मसदनं आहवनीयमभिमुखं तउ पविशति इ

इति

दमहमित्तनेनमंत्रेणब्रह्मालसदनेआहवनीयमभिमुखःअभिलाक्षितमुखवउपविशति.लक्ष्यलक्षणभावद्योतकस्याभिशङ्कस्याभिरभागइति
कर्मप्रवचनीयसंज्ञाविधानान्तर्धोर्द्ध्वीयाःप्रस्तुतेब्रह्मसदनेपुनरुपादानंनियमार्थः.ब्रह्मसदनेयदोपविशतितदाहवनीयाभिमुखएवोप
शतिनयदारथचक्रादावुपविशतितदापि.वाग्यतआनुयाजप्रसवात्.आअनुयाजप्रसवात्.अनुयाजप्रसवोनामब्रह्मन्प्रस्थास्यामीतिप्रै
षस्तस्यैतंस्मिन्मन्त्रे.नयदायामाहुः.भागपरिहरणादि.भागपरिहरणमादिर्यस्यतद्भागपरिहरणादियथाभवतितथावाग्यतआनुयाजप्रस
वात्स्यादा.आ.तोवांचयमःस्मा.इतावषट्कानामु.इण्डितियूपाहुनिषट्कोत्तराहुतिसावित्राहुत्सायाअहुतयेउवषट्काराहुत्तामुब्रह्मवरणब्र
ह्मसदनेक्षणतुल्यभिरस्मनोपवेशनान्याहतात्स्नीभावेनस्युः.आहचक्षुस्समस्तसुमंत्रकाविधिवाचत्वेपिजक्षणायात्प्राग्भावेपरत्वं.स
कार्यस्यतदुपादानमंतरेणापिसिद्धेः.अत्रवाव्रतोपायनं.अत्रब्रह्मणिस्वामनउपविष्टेसतियजमानोयथोक्तंव्रतोपायनमंतरेणापराग्नीग
त्वेसादिनोक्तं.अत्रेति.अत्रवाकरोतिपूर्वदिनएववा.आहसर्वैस्सवंमंत्रंजपेत्.वाग्यतोब्रह्मात्रांसाआहस्यवाग्यमनंपरित्यज्यवैस्सवंमंत्रं
प्राकरणिकंजपेत्.अथयुश्च.आहसर्वैस्सवंमंत्रंजपेत्.अथयुश्च.आहसर्वैस्सवंमंत्रंजपेत्.अथयुश्च.आहसर्वैस्सवंमंत्रंजपेत्.अथयुश्च.आहसर्वैस्सवंमंत्रंजपेत्.

मस्ति-अपरआह-अध्वर्युश्चकाराद्यजमानश्चयाहसवैश्वंमंत्रंजपेद्यजमानस्यवाग्यमनंविहितमस्तीति-प्रणययज्ञंदेवतावर्धयत्वंनाकस्पष्ट
येयजमानोअस्तु-सप्तऋषीणांमुहतांयत्रलोकस्तत्रेमंयज्ञंयजमानंवधेह्योप्रणयेतिप्रणीताःप्रसौति-ब्रह्मन्मपःप्रलेष्मामीत्यध्वर्युणाप्रेषि
तोब्रह्माप्रणययज्ञमितिमंत्रंपठित्वाप्रणीताःप्रणीयमानाःप्रसौत्यनुजानाति-यजमानोस्तांयजमानौवधेहीतियजमानाःसंतुयजमानांश्चधेहीति
क्रमेणद्विबहुयजमानकेस्योहः।एवमामंत्रितओंकारेणवक्ष्यमाणेषुहविःप्रोक्षणापनिग्रहेध्ववर्हिषन्निग्रहःप्रोक्षणासामिधेन्यनुवचनेष्टामं
त्रितइदंकृदिव्यामीसेवमध्वर्युणापृष्टोब्रह्मैवमुनैवप्रकारेणओंकारेणसहैवप्रसौति।ओमध्वमपुनर्वैकवचनप्रयोगेणानुजानाति-
~~प्रोक्षयज्ञमितिहविषि-हविःप्रोक्षणेध्वर्युणापिनिग्रहःब्रह्मन्मपःप्रलेष्मामीत्यध्वर्युणाप्रेषितोब्रह्माप्रोक्षयज्ञमितिमंत्रंपठित्वाप्रणीताः~~
~~प्रोक्षयज्ञमितिहविषि-हविःप्रोक्षणेध्वर्युणापिनिग्रहःब्रह्मन्मपःप्रलेष्मामीत्यध्वर्युणाप्रेषितोब्रह्माप्रोक्षयज्ञमितिमंत्रंपठित्वाप्रणीताः~~
प्रोक्षयज्ञमितिहविषि-हविःप्रोक्षणेध्वर्युणापिनिग्रहःब्रह्मन्मपःप्रलेष्मामीत्यध्वर्युणाप्रेषितोब्रह्माप्रोक्षयज्ञमितिमंत्रंपठित्वाप्रणीताः
प्रसौति-ब्रह्मन्मपःप्रलेष्मामीत्यध्वर्युणाप्रेषितोब्रह्माप्रोक्षयज्ञमितिमंत्रंपठित्वाप्रणीताः
तं ब्रह्मन्पूर्वंपरिग्रहंपरिग्रहीष्यामिब्रह्मन्नुत्तरंपरिग्रहीष्यामिब्रह्मन्नुत्तरंपरिग्रहीष्यामिब्रह्मन्नुत्तरंपरिग्रहीष्यामिब्रह्मन्नुत्तरंपरिग्रहीष्यामि
मी

ते

प्राशिन्त्रं वल्लभो मागः यवमात्रं पिप्यालमात्रं वा ५५३

विगृह्यते येनमादिनामंत्रेण प्रसोति प्रजापतेनु ब्रह्मिण्यज्ञमिति सामिधेनी रनुवक्ष्यंतं ब्रह्मन्सामिधेनी रनुवक्ष्यामीत्येवं होत्रां वितो ब्रह्मन्सामिधेनीः समिदाधानं कुरु
 नुवक्ष्यंतं होत्रां प्रजापतेनु ब्रह्मिण्यज्ञमिति सामिधेनी रनुवक्ष्यंतं देवतावर्धयत्वमिति सर्वत्रानुवर्जति प्रणीतानां प्रसवो प्रजाययज्ञं देवतावर्धयत्वमित्यादि मंत्र उक्त
 स्तत्र प्रणययज्ञमिति पद द्वयव्यतिरेकेण देवतावर्धयत्वमित्यादि यजमानं च धेहीति शेषं सर्वत्र प्रोक्तयज्ञं ब्रह्मस्यैव विगृह्यते प्रजापतेनु ब्रह्मिण्यज्ञमिति मंत्र
 त्रयेनुवर्जति अत्राध्ययु यजमान वेदीनामनेकत्वे यथा मंत्राणां भूस्तथा देवभाष्ये मित्रस्य वाचसुषा प्रतीक्षते इति प्राशिन्त्रं प्रतीक्षते मित्रस्य वाचसु
 षा प्रतीक्षते इति प्राशिन्त्रं प्रतीक्षते वशीयमानमानमाह्रियमानं वा बलोकयति देवस्य त्वेति प्रतिगृह्णाति अध्ययुणा समर्पमाणं प्राशिन्त्रं विलोक्य म
 ति देवस्य त्वेति मंत्रेण प्रतिगृह्णाति पात्रमहितं तं ~~कुर्वन्~~ ब्रह्मन् पृथिव्यास्तेति सादयत्यपो ह्यवर्ही ६ षितं प्राशिन्त्रं प्रतिगृह्य वेदेदीति तं स्तनानि बर्ही
 व्यपो ह्य पृथिव्यास्तेति मंत्रेण सादयति पुनरदाय देवस्य त्वेति नामिकां गुहाभ्यां मन्त्रे इति प्राश्नाति दंतै रनुपसृष्टान् च चैत्रं अत्रास्मिन्नवसरं
 चे ब्रह्मा प्राश्नाति प्राशिन्त्रं तदा देवस्य त्वेति नेन मंत्रेण पुनरनामिकां गुहाभ्यां पात्राद्विरादाय दंतै रनुपसृष्टान् च चैत्रं प्राशिन्त्रं प्राश्नाति नि
 दधाति वा ७ मन्त्रेण वाशद्विक्लव्यार्थः ॥ यद्यत्र न प्राश्नाति तदा स देशे निदधाति अंसदेशश्च दक्षिण एव ब्रह्मसदनं प्रत्यासन्नत्वात् ननु च पूर्व

पृष्ठ

सादनेति देवं सत्यनधिजास्यात् । निधानसादनयोर्वनधतिरत्वात् नैतदस्ति । पूर्वसादनमात्रमुक्तं सादनाधिकरणं तु नोक्तं तदिहोच्यते । अत्रपक्षे प्राशि
त्रप्राशनस्य स्तत्रकारः कालांतरं वक्ष्यति । अत्रवा अलाप्राश्रातीति । अत्रेति पवित्रयोः प्रस्तवे करणं नंतरं ततश्च प्राशिच प्रतिग्रहणसमनंतरं यदि प्रा
श्रातितदा सादनमकृतेव प्राप्नोति । कालांतरे प्राशने तस्मिन् वसवेशदेशे सादनात्रमेव । एवं हि सादनस्य दृष्टार्थता जवती लाचार्यपितृभूतिः कर्को
पाध्यायश्च । यद्येवं तर्हि निदधाति वा । सदेशेष्टधिव्यास्तेत्यपोह्यवर्हिषीत्येव किमिति नस्तु त्रितमिति चेत्तु नरादाय देवस्य त्वेसादेः समंत्रकस्येति क
र्तव्यता कलापक्षवये पि प्राप्पर्थमिति श्रुमः । अर्वाचीनास्तत्र न भणायक्षे । नियदेशोऽदृष्टार्थसादनबोधकं पृथिव्यास्तेत्यादिस्तु त्रैमाश्रयाय नानां तथा
दर्शनात् उपविष्टाक्षणापक्षे त्वंसदेशनिधानमात्रं तच्चरक्षाफलकं प्रयत्ने न स्थापनमिति । सादननिधानयोर्भेदेन वाच्यते । प्रक्षाल्य पात्रं ना
भिमाज्जभते वा अस्वं तर्देवतासादद । शमयंतु स्वाशु हंतं नृमिंद्रस्य गच्छति नामे मासं कथा अर्धं मासं मेनाभेः सीदे प्रस्यताज्ज देसादया
मीति । पात्रं प्राशिच हुरणपात्रं प्रक्षाल्य नाभिमाज्जभतेत्यश्रुतिपात्रं अस्वं तदित्यनेन मंत्रेण ब्रह्मा पात्रं मितिना तादेकवचनं । कर्णयोः प्राशिच हुर
णहुरण इति प्रतिपत्तौ द्विवचनश्रवणात् तत्रैकमवदानाधिकरणमथ वचं च पिधानार्थमिति द्वाोरप्यत्र प्रक्षालनं । भक्षानंतरमाचमनमर्थत्वात् ।

६

तिनस्तत्रितः पात्रप्रधानं चोक्तं ने कार्यः उक्तरो वा अतिरिक्तप्रतिष्ठे इत्युक्तत्वात् एतत्तै इति समिदमंत्रितः प्रसौतिः समिदमंत्रितः समिधमादाया
 धर्म्युण्ण ब्रह्मन्मयास्माभीसेवमामंत्रितो ब्रह्मा एतंत इति मंत्रेण प्रसौतिः प्रतिष्ठेति ब्रूयाधः अथवा प्रतिष्ठेति ब्रूयाधः तीममंत्रं ब्रूयादध्वयोः प्रस्थानाभ्यनुज्ञाना
 र्थः ब्रूणप्रधानेषु प्रतिष्ठतमिति प्रयोगः मंत्रेणैव वसानीयास्तुचप्रतिष्ठतेति कर्मपवर्गे समिधमादधाति जुहोत्युपतिष्ठतेवानमः कृतायकर्मणे अकृ
 तायकर्मणे नमः अथाश्वत्थं जातवेदा अंतरः पूर्वा अस्मिन्निषधः सन्वः सनिः सुविमुचा विमुंचधे ह्यस्मभ्यं प्रविणं जातवेदः स्वाहेति यथेतमेति कर्म
 पवर्गः कर्मणः समाप्तिस्तस्मिन्ब्राह्मणतर्पणानंतरं ब्रह्मा यथेतं यथागतमेत्यप्रसागलवरणे नंतरं ब्रह्म सदगोपवेशनार्थं येन मार्गे गगतो भवत्याहवनीयम
 पवेण पूर्वेलुवाते नैव मार्गेण प्रसागलनमः कृतायेति मंत्रेण हवनीये समिधमादधाति अथवा ते नैव मंत्रेण ज्यस्याः स्या जुहोत स हवनीतमाज्यं जुहोति
 अथवा ते नैव मंत्रेण हवनीयमुपतिष्ठते होमपक्षे इदं जातवेदस्तइति देवतो देशे मंत्रं निगात् एतच्चारादुपकारकमंगं प्रयाजादिवदतो गृहमेधीयादौ या
 यदुक्तं तापष्टिन्ने च पित्रादौ निवर्तते एतद्ब्रह्म तमिति यथैः ब्रह्म त्वं ब्रह्मणेष्ट तजपादिकं कर्मसर्पः नन्विष्टि ग्रहणमनर्थकं प्रकृतित्वात् पशुग्रहणमप्य
 नर्थकं प्रकृतिवद्विहतिः कर्तव्येति देशेन तत्रापि प्राप्तत्वात् नैतदस्ति पशुप्रोक्षणे ब्रह्मनुज्ञाप्रार्थनं पशुग्रहणं तावत् आवश्यकं अन्यथा पशोः सान्नाय

विकारतात्कालाव्यस्यचप्रोक्षणभावाप्रोक्षणमेव नप्राप्नोति कुतस्तदनुज्ञा तस्मादप्रोक्षति पशुं प्रोक्षणीभिः प्रोक्षतीत्यनेन विहितस्य पशुप्रोक्षण
 स्वप्रदानुशा पूर्वकत्वाप्यपशुग्रहणं कृते तु तस्मिन्प्रावेदे तद्वत्तुल्यं स्यात्तन्मा नूदितीष्टिग्रहणमप्यावश्यकं सूचीकटाहत्यायेन सपरिकरं ब्रह्मसु
 क्षाप्रणीता प्रणयनाद्या धर्मवमुपदिशति गार्हपत्यमुत्तरेणेदवात्र निधाय जन्ते नूतस्त्वा नूतकरिष्यामीति गार्हपत्यमुत्तरेणेति गार्हपत्यादहूत
 स्यादिशील्यर्थः । एतदंत्योगे द्वितीया उदयात्रं च ममाकारं प्रणीतारं निधायैतथार्हमौ आजन्ते नूतस्त्वेति मंत्रेणा धर्मः । आलंभे विप्रतिपत्तिः । पात्र
 स्मेति कर्कः । उदकस्मेति याज्ञिकाः । ब्रह्मन्मयः प्रणेषामियजमानवाचं यजेताह ब्रह्मन्मयः प्रणेष्यामीति ब्रह्मण आभं त्रणामनुज्ञाग्रहणं यजमानवाचं
 यजेति यजमानस्याधेषणसकृत्संप्रेरणं आहेति कर्त्राकांक्षामो धर्मः संबध्यते अध्वरं युनक्त्यध्वरिदिति नैसक्तसमारब्धावजातः अनेकपज
 मानकं यजमानो वाचं यजमानावाचं यजतमिति यथायथमहः । अनुज्ञात उत्तरेणाहवनीयः संप्रतिनिधायति कस्वेति प्रणयेति ब्रह्मण
 नुज्ञातो ध्वरुग्रहवनीयादुत्तरस्यामहूरे कस्वेति मंत्रेण संप्रतिपत्त्या स्यात्तथानिधायति नमोः संप्रतीति तिष्ठतु प्रभृतिषु पश्यते संप्राप्य प्रतितिष्ठति संप्रा
 प्यं नातिक्रामत्यस्मिन्नित्यर्थः । अनुज्ञातः पुनस्तस्मात्तु सामंत्रणाधेषणयोक्तुं प्रणयेति ब्रह्मा यथानुजानीयादित्येतदर्थः अन्यथा ब्रह्मन्मयः प्र

णोव्यामीसस्यानंत रमेव प्रलानुजानी पाघजमान वाचं यच्छेत् तस्माज्जमाना धेषणात्माकुः तानांतरेण संचरेयुः ताः प्रणीता अंतरेणांतरालेन न सं
 चरेयुः प्रकृता अप्रकृताश्च संचरणापेक्षया ता इति प्रणीताः कर्मत्वेनांतरालं च करणत्वेन संबध्यते अंतरालस्य त्ववधिद्वयनिरूपितत्वात्तथाभूतयोः प्र
 णीता हवनीयमोराक्षेपः अपर आह अंतरेणेत्यर्थं विनेत्यर्थं कर्मस्मात्स्त्रकारप्रयोगान्मथे इत्यर्थं कंच अंतरांतरेण युक्ते द्वितीया ता इति अबध्यं
 तरापेक्षा पूरणया हवनीयमित्यध्याहारः ताः प्रणीता आहवनीयं चांतरेण न संचरेयुस्तयोर्मध्ये न गच्छेयुरित्यर्थ इति काठ स्पवानस्य समान्ति कौरभि
 चारब्रह्मवर्चसप्रतिष्ठा कामा यथा संख्यं उदपात्रं निष्पायाजं त इत्यपेक्ष्यते द्वंद्वनिर्देशे समुदायस्यैकप्रसरतयोपादानात्समुदायस्य समुदायेन
 संबन्धो मा भूदवयवानां त्वेव यथा स्यादित्येतदर्थं यथा संख्यमिति ततश्च गुणभूतानां कांस्यादीनामेव फलसंबन्धादगमो न कर्तो रिति विकृतियागे
 बुतेषामप्रवृत्तिः कर्तव्यस्यैव प्राकृतस्य विकृतिवृत्तिदेशे न पुरुषार्थस्य अत्रानस्य स्यस्य कामसंयोगादारणान्यहोमसंयुक्तानीति परिभाषायामकाम
 संयोगात्संयोगवृत्त्यन्यायेन कर्तव्यत्वमपीति विकृतिषु तावन्मात्रं वर्तते तपोरग्नीत्युक्तिर्यपि पुरस्तात्प्रथमं दिशः पात्राणि सः सादयति प्रणयनानंत
 रं पुरस्तात्पूर्वस्यादिशि प्रथमं ततो दक्षिणतः पश्चादुत्तरतश्चेति क्रमेण ततः प्रागुदगग्रैरग्नीनाहवनीयगार्हपत्यदक्षिणाग्नीविशः पात्राणि संसादयति द्वे

8

इत्यर्थे दिशः। संख्येकवचनाच्च बीक्ष्यामिति शब्दः यजमानो वाः दिशः पात्राणि संसादयति पात्राण्यहः श्रुत्वा मित्रो ब्रह्मणि स्वपकपाज ७ शम्भाह्मसाजिनमु
 ल्खलमुसलं दण्डुपलमर्थवच्च श्रुत्वा मित्रो ब्रह्मणि सादयः पंचसमाहवदंशः प्रत्येकं दिशः पात्रं वीथकाः। जातिव प्राणिनामित्येकवक्तावः। अथ वच्चेति क
~~विधिः~~ धदर्थवत्प्रयोजनवद्भवेत्तत्त आसादयतीत्यर्थः। तच्चैव मनःपक्षेऽनौघ्रीहिमवान्यतरत् पात्रीपक्षे पात्रीघ्रीहिमवान्यतरत् पवित्रेष्टे दना
 निपवित्रे च धाष्टिः संयवनोदकं च आज्यस्या। दिशः ज्याज्यं च अमावास्यायां दोहनं च तुष्टयः वेदार्थः कुशमुष्टिर्दक्षिणार्धे अन्वाहयतं दुजाश्च दर्मतरण
 मन्निश्च दध्मं धर्हिश्च स्तुवो जुह्वं उपह्वुवा च प्राशिन्नहुरणे श्च तावदानं च कर्ममते वैपुरो गशपात्रोः ~~प्राशिन्नहुरणे~~ द्रगपात्री पिष्टपात्रोत्त्वभे
 दः। मतां तरे भागद्वयवत्येकैव पुरो गशपात्रोः द्रगपात्री पुरो गशपात्रोः स्तुर्नेद एव ~~प्राशिन्नहुरणे~~ प्राशिन्नहुरणयोस्तु प्रत्येकं पात्रं त्वमिति दिश
 शिन्नहुरणे श्च तावदानं पुरो गशपात्री चैत्वेवं दिश आसादनं मोक्षं न कुशाश्च परिधयः कुशास्तीर्णं होतवदनं च अंतर्धानकटः पूर्णपात्रं च पक्षे
 कर्मापवर्गसमिदप्यासादयते परिधीनामपिष्टधगासादनमष्टादशाकारके अथ पक्षे एकविंशतिकाष्टके अथ पक्षे तु तस्मादेव ध्यात्रीणिकाष्ठान्यादा
 दायपनिविधानात्स्थक्तेषामासादनाभावः। तत्र कुशास्तीर्णं होतवदनं मंतर्धानकटः ~~प्राशिन्नहुरणे~~ पूर्णपात्रं कर्मापवर्गसमिदप्यासादनं पूर्णपा
 त्रं केवलमेव लवमत्र पात्राणां येन क्रमेण संमार्गं ध्यादा नं तेन क्रमेण सादनमुक्तमाचार्यपितृभूतिमतात् कर्कोपाध्यामास्तु विनियोगक्रमेण

पात्राणामासादनमाहुः। नन्वात्तानामेवशूर्पाग्निहोत्रहवणादीनां विशासादनं न्याय्यं नेतरेषामनोब्रीह्यादीनामिति उच्यते। ~~नन्वात्तानामेवशूर्पाग्निहो~~
त्रहवणीत्यादिद्वयोर्द्वयोः समाहरद्वंद्वनिर्देशादेवोपात्तानां विशासादनो सिद्धे विशास्यस्यानुपात्तानामपि विशासा ~~सादनार्थत्वात्~~ पात्राण्युक्ता
नितेषामासादनस्थानमाहुः श्रपणस्य पश्चादुत्तरतो वा श्रप्यते स्मिन्पुरोडाशादिकमिति श्रपणः। गार्हपत्यग्राहवनीयो वा तस्य पश्चादुत्तरतो
वा विशाः पात्राणि संसादयति तत्र पश्चात्संसादने प्राक्संस्थान्युदगग्राणि प्रागग्राणि उत्तरतः संसादने उदक्संस्थानि प्रागग्राण्युदगग्राणि वा कर्मणि
वामिति शूर्पाग्निहोत्रहवणादयवाचं यच्छति कर्मणे वामिति शूर्पाग्निहोत्रहवणि समुदायं द्वंद्वनिर्देशात्सहैवादायवाचं यच्छति वाग्यापारं न करो
तीत्यर्थः। मंत्रश्चोभयार्थो द्विवचनांतत्वादित्येकस्य विस्मरणे पुनरपि द्विवनांत एव प्रयुज्यते शूर्पाग्निहोत्रहवणोरादानं च हविर्ग्रहणार्थमिति य
हृणभावेपयस्यापश्चादौ न भवति वाग्यमनंतत्तरपदार्थधर्मेपीति पयस्यापश्चादौ पात्रप्रोक्षाणकाले न भवत्येव प्रतपनं प्रसुष्टं निष्पत्तिमिति वा आतस्य
शूर्पाग्निहोत्रहवणि समुदायस्य सहैव प्रतपनं प्रसुष्टमिति नेन वा निष्पत्तिमिति नेन वा मंत्रेण गार्हपत्ये संस्कारादतिपरिभाषणा गार्हपत्ये प्रतपनं च हवि
र्ग्रहणार्थः संस्कारस्तदभावेन प्रवर्तते गच्छत्युर्वेतरिभूमिति श्रपणस्य पश्चादनस्तिष्ठतामिति उर्वेतरिक्षामिति मंत्रेण श्रपणस्य गार्हपत्या ~~न~~

सप्तमसंस्थानिष्ठसंयुक्तमंगैर्युगयोः क्रवरत्रादिभिरितिसमंगिसर्वंगोपेतमितियावत् अनः शकटं प्रतिगच्छति श्रपणशब्दस्य गार्हपत्याहुनीयान्यतर
 बोधकत्वेपीह गार्हपत्य एवोच्यते सजघनेन गार्हपत्यमिति पित्र्यायामनुवादात् धूरसीति धुरभिर्मर्शनं स्क्रंधवाहं काष्ठं युगंतत्प्रोक्षस्तं अभिमर्शनं
 धूरसीति मंत्रेणोत्तरतः अपण स्थितः करोति मन्त्रं दक्षिणस्याहोत्तरस्या ~~मन्त्रं दक्षिणस्याहोत्तरस्या~~ वा देवानामित्युपस्तंभनस्य पश्चादीषां देवा
 नामिति मंत्रेणोपस्तंभनस्य पश्चादुत्तराभीषांगत्वाभिर्मर्शनं ईशामभिमृश्य मंत्रं जपतीत्यर्थः अत्र पितृयज्ञोपि दृष्टमसीत्युक्तं एकदेवसे देवस्यासीति स्त्रीदे
 वसे देव्या असीति द्विदेवसे देवयो रसीति यथायथमूह्यतिकर्कोपाध्यायाः अन्ये तत्र जिग्वत्तनयो रन्तुमिच्छन्ति प्रकृतावपि सामान्या बलादशेषि
 वसमवेतत्वात् अतो नेकयजमानके मंत्रगतयज्ञपतिशब्दे पिमाते यज्ञपती कृष्टमि ते यज्ञपतयो कृष्टवित्पूहे न भवति आद्यमते तु भवत्येव विस्मृते
 सारोक्तं विस्मृतेति मंत्रेणानसः पश्चात्तरीत्यामोहरोहणं शारवांतरादक्षिणचक्रस्यापरिप्रेक्षत उक्तवातायेति ह विष्णान् हविषे पुनोडाशप्रभृत
 ये ह ~~मन्त्रं~~ भान् विष्णान्त्रीहीन्यवान् उक्तवातायेति मंत्रेण प्रेक्षते अपहतमिति निरस्यत्यन्यत् हविष्येभ्यो ब्रह्मिवादिभ्यो यदन्यत्तन्मध्यपतितं तण
 लोष्ठादितदपहतमिति मंत्रेण निरस्यति नानाबीजे सवेभ्यो न्य ऊहीत्वा युगपदेवानिरसनीयं निरसनानंतरं वा दकालं मंत्रं काये मंत्रस्य वा सत्त्वात्

स्था २

निर्वापास्तर्वचंद्रोदयज्ञाने वैद्यकीभ्योपि देवताभ्यो निर्वाप आभ्यातः। नन्वेनेनैव स्त्रेणामिधे रवाच्यमेव मग्नीषोमीयमिति सूत्रं स्यात् न स्यात् मंत्र
 समाभ्यायप्रदर्शनार्थत्वात् अन्यथा हि पुरादिना पूर्यन्ति इत्युक्तत्वादिति लिंगोप्यामेयग्रहण एव देवस्य त्वेत्वादि ~~विशेषोक्तं~~ रग्नीषोमाभ्यां सुष्टु
 मीसंतो मंत्रः स ~~विशेषोक्तं~~ मुदित एव प्राप्नोति भूताय त्वेति शेषाभि मर्शनिं मुखि चतुष्टये उपयुक्तादन्यदवशिष्टं हविष्यशेषस्तस्य भूताय त्वेति मंत्रेण अभि
 मर्शनिं नानाबीजेषु प्रतिबीजं मंत्रावृत्तिः स्वरिति प्राङ्गीक्षते तच्चैतत्प्राङ्गीक्षणं दृष्टिनिरोधसंजात अमापनयनार्थं दृष्टिनिरोधश्चानसः श्रुतिः सा हि
 तत्वात्प्राप्तः सध्वदिक्कायशकटाय व्रजतीति काठकात् चिंतायाः प्रयोजनं हविर्ग्रहणमात्रे प्राङ्गीक्षणमात्रः पित्र्यायां तु दक्षिणमात्रे वेक्षणं दिग्बिप
 र्दयेण तत्र तस्याः प्राचीत्वात् दृष्टं हंतमि सरोरुति अनसोऽवतरतीत्यर्थः गच्छसुर्वतरिक्षमिति पुरस्ताद्गार्हपत्यस्य सत्वादनसोऽवतरतीत्यर्थं
 शंप्रतिगच्छति अपणस्पपश्चात्सादयति पृथिव्यास्तेति यस्मिन् अपणं कविष्यते स अपणः गार्हपत्यमाहवनीयो वा तस्मात्पश्चात्तु पश्चानिहवीषि
 सादयति पृथिव्यास्तेति मंत्रेण वरुणप्रघामेषु पूर्वेषु मेममिधुनकरंजपात्रार्थं गृहीतानां यवानां दक्षिणार्धेः पश्चात्सादनं तत्र तस्यैव अपणत्वात्
 पित्र्यायां च गार्हपत्यदक्षिणार्धेः कृतं रतो हविषा सादनं दिग्बिपर्ययात् चंबकेषु च गार्हपत्यादक्षिणतः पात्रां वास्तेषां पहितायां वा शङ्खः पक्षांत

10

रे. अथवास्मेषापहितायां पात्रां मेतदनः संबन्धि सर्वकार्यकर्तव्यं. अत्र विशेषमाह. धुरीषारोहणनिपात्री बिलेजपति. धुरीषारोहणेन तत्संबन्धमंत्रालक्ष्यते.
 स्वेपापहितायां पात्रां गृह्णापक्षे धुरीषारोहणसंबन्धानीषासंबन्धान्यारोहणसंबन्धानि च यजं विपात्राविलेजु रवेगर्ते स्वातेजपति. अत्रापक्षेऽवरोहणमंत्रेण
 कर्तव्यमाह. ६७ हंतामित्युत्थानं. हविर्गृहीत्वा शेषमभिष्टुभ्य प्राङ् वेक्ष्य ६७ हंतामित्यनेन मंत्रेण सनादुत्थानं करोति. कुशोऽसमावप्रशीर्णायाव नंतर्गमो
 कुशोऽश्चिन्नतिपवित्रे स्थ इति. ~~पवित्रे स्थ इति मंत्रेण सनादुत्थानं करोति. कुशोऽसमावप्रशीर्णायाव नंतर्गमो~~
 गभीभूतावयवकभिन्नो कुशो दर्भतण्डुलकुशो दर्भतण्डुलस्तथाश्चिन्नतिपथा समो मूलादारभ्याः पर्यंतं समो तुल्यप्रमाणौ स्यातां पवित्रे स्थ इति मंत्रेण. कुश
 योस्तु साम्येनाग्रहः शारंगतारात्. त्रीन्वा. कुशसमानप्रशीर्णयाननंतर्गमनिति. ~~पवित्रे स्थ इति मंत्रेण सनादुत्थानं करोति. कुशोऽश्चिन्नतिप~~
 पदद्वयमनुवर्तते. अत्र कर्कोपाध्यायाः पवित्रे स्थ इति पदद्वयमनुवर्तनं नूतितस्यैव मंत्रस्य पवित्रत्रयपक्षे विकरलत्वमिच्छंति. आचार्यपितृभूतिस्तुप
 विस्पष्टतिपदद्वयानुवर्तिनेषु निदयोश्चरितार्थत्वादनभिधानाच्च त्रिसुमंत्रस्य कवणत्वेन प्रहस्य संभवादिति हितदायकः. पवित्रे करोतीति प्रहस्यते वैदं नय
 त्तोऽथोऽपि त्रीणि स्फुटितुभयथाश्रयणत्तुल्यविकल्पोपः. हविर्यहोपासपः कृत्वा ताभ्यामुत्सुनातिसवितुर्वदति. हविर्गृह्यतेऽस्यामिति हविर्गृहणी अग्निहोत्रद्व

जीतस्यामपः कृताताभ्यां पवित्राभ्यामुत्पुनाति अयउक्षिपति सवितुर्वइति मंत्रेण पश्चादौ हविर्ग्रहणं भवेपि पात्रं प्रोक्षणार्थमेवायः कर्तव्याः हविर्ग्रहणं स्योपलक्ष
 णत्वेन विशेषणत्वाभावात् ताः स्थानं तयोः तां बुद्धता आपस्तयोः पवित्रयोः स्थानं स्थित्याधिकरणं अमुचवर्हिर्भूले नि विक्ता सुवक्ष्यति पवित्रे निधाय प्र
 णीतास्त्विति सव्ये कृत्वा दक्षिणे नोदिंगयति x अग्निहोत्रहवणा x देवी शयइति ता इत्यनुवर्तते सव्ये सव्यहस्ते दक्षिणे न दक्षिणहस्ते न उदिंगयति ऊर्ध्वं
 नमति अत्रापामव्यहस्तकरणं दक्षिणहस्ते नोदिंगनं चापामधिकरणं भूताया अग्निहोत्रहवणाः सव्यहस्तकरणं दक्षिणे नोदिंगनाच्च बोध्यं दक्षिणे नोदिं
 गनस्य स्मृतितः प्राप्तत्वादक्षिणेनेति वचनं सव्यहस्तस्थितानामेव प्रोक्षणीनां दक्षिणे नोदिंगनं यथास्यादित्येतदर्थं अनेक यजमानके ऊरुः यज्ञपती
 सुधात्स यज्ञपती देवयुवौ यज्ञपती सुधात्स न्यज्ञपती न्देवयुवइति च पितृयज्ञे च यज्ञपतिं देवपितृयुवमिति प्रोक्षिताः स्येति तासां प्रोक्षणं तासाम
 ग्निहोत्रहवणिस्थानामपां प्रोक्षणं च स्वात्मनिक्रियाविरोधात् प्रोक्षणे कदेशे न शोयस्याभिमतं हविश्चाग्नये त्वाग्नीषोमाभ्यां तेति प्रोक्षणीभिः प्रोक्षती
 त्यपेक्ष्यते अग्नये त्वेत्वाग्नीषोमाभ्यां तेति च मंत्रो प्रोक्षणे करणी भूतो यथा देवतमन्यत्र प्रोक्षणीभिर्हविः प्रोक्षतीत्यपेक्ष्यते अत्रावास्याया मिद्राग्निभ्यां
 तान्द्रुमिसेवं हविः प्रोक्षणीभिः प्रोक्षतीत्यर्थः अत्र यदुक्तं यंतदुक्तं पात्राणि देव्यामेति प्रोक्षणीभिः प्रोक्षतीत्येव भुंधध्वमिति मंत्रगता बहुव

चनालिंगात्सर्वपात्राणि राशी कससकदेवप्रोक्षणमिताचार्याः। कर्कोपाध्यायास्तुपात्रोदेतिनप्रोक्षणविधानादुदेः यगतसंख्यायाश्चग्रहं संमार्ष्टी सादावविक्षादर्श
 नात्मतियात्रं प्रोक्षणमाहुः। अत्र सक्तप्रोक्षणे प्रतिपात्रं प्रोक्षणं वापि त्रयांशं प्रोहस्तथा देवत्राये अस्मिन् चरे प्रोक्षणी निर्धायशर्मसीति कस्माजिनादानं अस्मिन् चरे
 संचारयोग्यदेशे प्रोक्षणी निर्धायशर्मसीति मंत्रेण कस्मस्य कस्मसावस्य मृगस्य यदजिनं तस्यादानं ग्रहणं करोति अत्रास्मिन् चरे न प्रणीता हवनीययो रंत
 राजमुच्यते प्रकृतत्वात् गार्हपत्या हवनीयो न व्यवेयादित्युक्तं न क्षणं गार्हपत्या हवनीययो रंतराजं त्वप्रकृतत्वान्नैतिकर्कोपाध्यायाः। आपस्तंबस्त्रैतुप्रो
 क्षणी शेषमग्रेण गार्हपत्यं निर्धायैत्युक्तं कस्माजिनादानं वावधातार्थं नवधाताभावे पश्चादौ न नवति अपेक्षया त्रैभ्यो बभूव नो सवधूतमिति कस्माजिनादानमिति
 समासे कदेशस्य कस्माजिनस्य बुधाष्टयं कृतस्याकांक्षायशात्मबंधः। पात्रेभ्योपेत्यातिनीयपरं नीत्वा बभूव नोति मंत्रेण बभूव नोति कर्कोपाध्यायाः। कर्तुरेपीति हरिस्वामिनः। मंत्रस्य रा
 यति तच्च कस्माजिनसंलग्नस्यामेध्यस्यायति यस्याधः पातनार्थं अत्र कस्माजिनस्यैवापनयनं न कर्तुं रिति कर्कोपाध्यायाः। कर्तुरेपीति हरिस्वामिनः। मंत्रस्य रा
 क्षसत्वादुच्चारणं नंतरमुदकोपस्य बनिं प्रत्यग्रीवमास्तृणात्यदिसास्त्वगिति चर्मा एतत्तरलोमानि प्राग्ग्रीवाणीति चर्मणं प्राग्ग्रीवतोत्तातस्या अयमपवादः। सव्या
 श्रुत्ये निदधात्पुल्लवकमद्विरसिग्रावासीति वा सव्याश्रुत्ये सव्यहस्तेनाश्रुत्ये अमुक्तं कस्माजिने अद्विरसीति वाग्रावासीति वा नयोदत्यतरमंत्रेणोत्तरव
 नं निदधानि प्रमितैत्युभयोः। प्रतिलादिसास्त्वयेति सव्यवः। उपयोरद्विरसिग्रावासीत्यनयोर्मंत्रयोः कर्तव्यः। हविवावपत्यने स्तनूरिति उच्चरवत्तस्यपेक्ष

12

ते. आर्षद्वितावमृषेऽपांतनरसीसूहः। पितृयज्ञे च देववीतये इत्यस्य स्थाने पितृवीतय इति वाचं विसृजते। शर्पाग्निहोत्रहवणादायवाचं यस्मृती सध्वर्योर्वाचं यमउ-
 क्तस्य स्थानं कुर्वन्तं विसर्गः हविरावापानंतरे मुच्यते यजमानश्च वाचं विसृजते हविरपानंतरे व- प्रसन्नपः प्रणोष्यामि यजमानवाचं यध्वर्युक्तयजमानाध्वे-
 षणया ~~प्राप्तस्य~~ यजमानवाचं यमस्यां विसर्ग उच्यते हविष्कृतावा हविष्कृच्छेन हविष्कृदाहानमुच्यते हविष्कृदाहाने न सह वाचं विसृजते यथा ह-
 विष्कृदाहानकाले ध्वर्युयजमानश्च नानाबीजेषु सेसामर्थ्यात् यत्र यागे नानाबीजानि संति तत्र तेष्वहम्यमानेष्वस एव ~~हविष्कृदाहाने~~ हविष्कृदाहानं प्राप्तं वा-
 चं विसृजते सामर्थ्यात् यां वा अमू हविर्ग्रीष्मत्वाचं यद्युच्चित्रवैतां विसृजते तद्यदेतामिति श्रुतिस्तत्रोदनस्य प्रथमहविषीवां स हविष्कृदाहानं प्राप्तं वा-
 यतायाः सामर्थ्यात् यत्वं से हविषीवाग्विसर्गे क्रियमाते प्रथमहविषीमुसलादनादयो वाग्यमने तस्युः प्रकृतौ तवाग्यमने न भवंतीति तदवर्जनीयता सामर्थ्यबाध-
 एवं प्राप्तेतीति तन्न नहि मुसलादनादीन्यवाग्यमनं न चोदने ~~न प्रकृतौ~~ न प्रकृतौ नियम्यते हविरावापे तु श्रुतिस्तत्रोदन नियमोऽस्तीति विशेषात् बृह-
 श्रवेति मुसलादने स्पष्टं सददमित्यवदधाति अवदधाति प्राक्षिपति मुसलमुत्तरवले अत्र कर्म ते मंत्रस्य यथोक्तं मतांतरे न ह्यश्वतथा देवानामि-
 त्युपसंभनस्य पश्चादीषामिति सूत्र उक्तं हविष्कृदे हिति त्रिराह्यति त्रिति वारत्रयगणनया अतः पत्न्यवहृत्य न्योवा अत आहानादध्वं पत्न्यवहृत्य न्योवाग्नी-
 त्वा कुत एतत् ब्रह्म तस्य पृथगेवोपादिष्टत्वात् तद्वदने कृतेत्यादिना होतृपयोगस्य वक्ष्यमाणत्वाच्च यजमानस्य च स्वभावे नैव तत्र तत्रोपादानात् आहृत्याहृत्य

मर्

दृष्टुपलेकुक्कुटोसीतित्रिःशम्ययादिदृष्टद० स्रुपुपलां आरुयतीति ससम्यंतं हविदवघातार्थमध्वर्यावाक्यत्पत्तितस्मिन्नेवकालेऽवघातात्मागेवकुक्कु
 टोसीतिमंत्रेणत्रिवारत्रयमभ्याहनिगणनायुक्तैर्नदिदृष्टदं स्रुपुपलामित्येवंदृष्टुपलेसहेवान्येऽप्रीदाहंति-एकद्रव्येकर्मरुत्तोस्रुत्तमंत्रवचनंरुत्तत्वादि
 युक्तेदिदृष्टदः स्रुपुपलायाश्चाह ननेमंत्रस्यस्रुत्तमंत्रवृत्तिबाधनार्थं त्रिवारत्रयोदिदृष्टदाह ननेदिः स्रुपुपलाह ननेस्रुदित्येवंत्रिः प्रयोक्तव्योनपु
 नः प्रत्याह ननंत्रित्येतदर्थं दृष्टुपलेइतिद्विर्दशोदृष्टपलसमुदायेवारत्रयमभ्याहनिगणनमात्रस्यममावेदोपपत्तिरन्यथादिदृष्टदं स्रुपुपला
 मित्यनेनेवगतार्थत्वात्तदार्थव्यापत्तिः। अवघाताहानाह नयोः समानकाललोपपदेशात्ताहव्यादवघाताभावेआघातस्याप्यभावइतिहरित्वाग्निनः। ववव
 द्रुमसीतिश्रुपमादने-अन्यस्यनिवृत्तेरध्वर्युः कर्ता-प्रतिवेतिहविरुद्धपतिः-~~अनेह~~ हविरुद्धपतिउत्तरवजान्निष्काशप-~~ने~~ पूर्वमानेश्रुपेकरोत्यध्व
 र्युः। पराश्रुतमितिनिष्पुनति। इत्य-निष्पुनतिः-~~अवघातेनपृथग्भूतानपि~~ मिश्रीभावमजहृतस्तुबानधःपातनायशोधयति-अपहतमितिनुषानि
 रस्यति-~~उत्तरदेवे~~ असौमंत्रस्यराक्षसत्वादुदकालंभः। वायुर्वइतिविविक्त-वितुषीभूतेपिहविरुद्धपतिः सहभावेनवर्तनात्तद पाकरणार्थं विविन
 क्तिनुषेभ्यस्तदुक्तान्यथकरोति-~~वेदोपपत्तिरन्यथा~~ ततश्चतुसीमुत्तरवजेविराभापावघातश्रुपदानहविरुद्धपनिष्पुनानिपुनस्तत्तत्क

भयनायु

कपालानां श्रयणंगते सिद्धे उपधानमात्रमनेन विधीयते ननु चातुपहिते तु श्रयणानुपपत्तेरर्थ प्राप्तमुपधानम विधेयं नैतदस्ति यतोपहितान्यपि कपालानि
 कथंचिदासाधते तु श्रयणे दत्ते कान्त उपधानं प्राप्नोति तद्विधेयमेव अपर आह लोके नुपधायैवांगवेषु वा घातानां श्रयणदर्शनादुपधानं न प्राप्नोति तद्विधेयं तत्र पे
 षणोपधानयोर्गुणपदे केन कर्तुमशक्यताद्वितीयोऽग्रीदपेक्ष्यते ~~ननु कपाले~~ तस्य च साक्षाद्विः सांवाधिनिषेधेन तदंगेणाध्वयुगलसंबंधस्य बाधनादिप्रत्यक्षेनो
 पधानेन संबंधे गगुणाविरोधे च तादर्थ्यादिति न्यायात् वाचः क्रमवर्तिता च्युतिमंत्रक्रमांनुसादेण पूर्वमुपधानमुपदिशति अद्विदसीत्युपदेवमादायापाग्रहत्वं
 गारान्नाचः करोति उपदेवो गारापोह न समर्थस्तदाह तिकाष्टं अंगारालो प्राचः करणं खर प्राग्भागस्य कपालोपधानार्थं विक्ती करणयातश्च विंशं कपा
 लोपधानाभावेन भवति पितृयज्ञे दक्षिणार्धे कपालोपधानादुत्तरतो पाक करणं ताद्विपरीतं चैव केवलं वा तत्रार्धे कपालोपधानविधानात् आदेव मिलंगारमाह
 त्यकपालेनावच्छादयति श्रवमसीति अंगारमाह सेति नविधा प्रागपाहते यो गारेभ्य एकमंगारं पश्चादानीयेत्यर्थः स्पष्टमन्यतरं अयं पदार्थो भिर्जनै च न स्थाव्या
 च न भवति पितृयज्ञे पितृयज्ञवहेत्युक्तः अमुष्येति विषयश्चेन्न चरन् रेशत्रोऽपीडनमनिवारस्तं कुर्वन् श्रवमसीति मंत्रगते विषयश्चेद्देशानुवाचकं जातव्यमर्थे
 घटितव्यं तस्थाने अमुष्येति विषयकवचनांतं शत्रोर्नाम शब्दं पठेदित्यर्थः अन्यत्रापि न केवलमत्रैव विषयश्चेद्देशानुवाचकं जातव्यमर्थे किंतु न्यत्रापि निचरं श्रवमसीति विष
 यतो वधो मीसादौ अमुष्येति चोपलक्षणं योऽन्मान्नेष्टि मंचदयं विषयः ~~विषयः~~ विषयं तं जातव्यमववाधत्वा दोषदातारणमप्यदेशस्त्वस्यैव मण्डलत्वात् नैत्रस्या

भिन्नरणि कत्वा उच्चारणानंतरमुदकोपस्य शोऽभिचारा करणेन भवति. स्यांगुल्या शून्ये गारं निदधात्प्रेत्रलेति. मध्यमकपालोपधानानंतरं स्यांगुल्या शून्ये
 विमुक्ता एव तस्मिन् कपाले. प्रेत्रलेति मंत्रेण गारं निदधाति. धाना मर्जने च प्रथमकपालधर्माणां मिष्टलां क्रवमसीत्युपधानं. ~~संज्ञायां कपाले~~
~~संज्ञायां कपाले~~ वधास्थिते घंगारेषु कृत्वा स्यांगुल्या शून्ये गारं निधानं च भवति गारं प्राचः क. ~~रणात् देशात्~~
 योरभावेऽपि. अत्र स्यांगुल्या शून्ये गारं निधानं च समंत्रकं प्रतिकपालं भवतीति कर्कोपाध्यायास्तच्च युक्तं धामं वा न वादिति देवभाष्यं. धरुणमिति पश्चात्. अत्र
 धमकपालं. ~~जातश्चादेवैधकणमिति मंत्रेण~~ द्वितीयं कपालं. ~~निदधाति.~~ पुरस्तात् कर्त्रमिति. मध्यमकपालस्य. विश्वाम्य इति दक्षिणः. मध्यमकपाल
 स्पेव. समं विभज्य दे दक्षिणत एव मुत्तरतश्चित्तस्थेति. चतुर्णामुपधानानंतरं वा न्यदाष्टिष्वन्यधानां मध्येतानि समं विभज्य दे दक्षिणत एव मुत्तरत
 श्चित्तस्थ इति मंत्रेणोपदधाति. एवं द्वादशत्वं वैधामुपधाने प्रत्युपधानं मंत्रावतिः. तत्रैवं क्रमः. दक्षिणत उपधीयमानयोरेकमुपहिताच्चतुर्थात्पूर्वं द्वितीयं
 पश्चात्. ~~उत्तरत उपधीयमानयोरेकमुपहिताच्चतुर्थात्पूर्वं~~ द्वितीयं
 वति. ननु दे दक्षिणत एव मुत्तरत इत्येतावतैव सिद्धत्वात् समं विभज्येति न वक्तव्यं. सत्यमष्टाकष्टाकपाले सिद्धत्वात् न वक्तव्यं. एकादशकपाले श्रीधोमीये तु न सिध्य

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

तपश्च श्रद्धाहोपि ज्ञानाभर्जनस्मरणैश्च भूतैर्न भवति प्रसिध्यभावात् भर्जनस्य स्रग्भक्तादेवतायनं लोके प्रसिद्धं उपसर्जनी रधिप्रयति पितृसंयव
नार्थाभापुपसर्जनी शब्देनोच्यते तदधिप्रयणं च दृष्टव्यं तस्मात्तस्मिन्निर्गच्छिः संयवने कृते पुरोडाशगनां मृदुपाको भवति ततश्चाहवनी पेंगा इत्येवा
यत्र श्रपणं तत्रोपसर्जनं त्वधिप्रयणं कृपाजोपधानं च तत्रैव पाकार्थत्वात् पितृयज्ञे च दक्षिणग्नौ श्रपणविधानं चार्थं नीवानी दुग्धोपसर्जनं
धिप्रयणं दक्षिणग्नौ कर्तव्यं अत्र च युगपदस्मिन्नुहत्यासाक्षाद्विः संवत्सरेष्वप्येव प्रसर्जनाध्यर्पणे उपसर्जनं त्वधिप्रयणं कर्तुं मदाकृता विरोधाद्
ग्रीत्कर्तृकत्वे कृपाजोपधानं च दिति च विरोधाभावे च युदेव करोति एतदर्थमेव पेषणात्पात्रात् कृपाजोपधानं नैवं तर्पणे उपसर्जनं त्वधिप्रयणं
पदेशः ॥ अथ पेषणमाह कृष्णाजिनमादने पूर्ववत्पुति कृष्णाजिनं फलीकृत्य कण्ठान्ध्वर्युक्तं कर्तृकत्वेन प्रागुक्तं तदन्तरमेवाध्वर्युः कृष्णाजिनमादने
प्रतिकृष्णाजिनमिति वीक्ष्यामवयीभावः ॥ कृष्णाजिनं कृष्णाजिनं प्रतीतिः यत्र यत्र कृष्णाजिनमादने तत्र तत्र कृष्णाजिनादानमिव तदवधनात्तरणस्य आश्र
न्यकरणान्यपि पूर्ववद्विधेयानीत्यर्थः ॥ तस्मिन्नुवदं धिषणासीति तस्मिन् कृष्णाजिने स व्याश्रत्येव दमुपधाति धिषणासीति मंत्रेण पश्चाच्छ्रमामुपोह
त्पुदीची दिव इति दृषदशनि विभक्ति यत्पयेनानुवर्तते दृषदः पश्चाद्गोउदीचीमुदगं श्रमामुपोहति दृषदोऽधस्तात्करोति उपरि करणे पेषणसंभवादिभ्यं

16

नोपरिमितानि रुक्माजिनासां प्राक्षिपतीत्यर्थः। पात्राणां वपुः संयुक्तार्थं संयुक्तभावे वस्तुत्वे बुद्धेर्भवति। सपवित्रता तु तत्रापि भवत्युच्यते।
 त्वात् श्रपणस्य पश्चादुपविशत्यंतर्वेदि वा। पिष्टावापानंतरे श्रपणस्य गार्हपत्यस्य पश्चादुपविशति। अंतर्वेदि वेदेर्मध्ये वेधुपलक्षिते प्रदेशे इत्युच्यते।
 इदानीं मन्त्रतत्वात् उपवेशने कृतपिष्टावापायाः पात्राः सपवित्रायास्तद्देशात् आसादनं सौकर्ये। यथा। एषिष्ठं संयुक्तार्थत्वात् उपवेशनस्य अंत
 र्वेदीति यद्यगुपादानाच्छ्रपणमादेनात्र गार्हपत्य उच्यते। अत्र श्रपणमादेनाहवनीयाभिधानात्ततः पश्चात् साक्षिके तवेधुपवेशने सिद्धं तर्वेदीति वच
 नं गार्हपत्यस्य पक्षेऽप्यंतर्वेधुपवेशनं विकल्पेन यथास्मादित्येतदर्थं नित्यपदे उपसर्जनीयानयस्यः। अथोग्रीत्वात् आनयति गार्हपत्यस्य पश्चाद्देशमतर्वे
 दिदेशं वा पवित्राभ्यां प्रतिगृह्णातिसमापदति। अग्रीदानीता उपसर्जनीस्तत्संज्ञा अपः प्रतिगृह्णाति पवित्राभ्यां पिष्टपात्रा उपविहताभ्यां पिष्टे संयुक्त
 नार्थमग्रीधा क्रियमाण उपसर्जनीः पवित्रे अंतर्गता पिष्टपात्रां प्रतिगृह्णातीत्यर्थः। समापदति मंत्रश्च प्रतिग्रहे करणं संयोजितं नयत्येवेति स्पष्टं च
 रावप्युपसर्जनी नोमानयनं प्रतिग्रहश्च भवति तत्रोदककार्यस्य विधमानत्वात् न तु संयुक्तं कार्यं जोपात्तः समं विभज्या सः हविष्यन्नाजमते इदमग्रे इद
 मग्रीषोमयोदिति। समं विभज्य संयुक्तानि पिष्टानि समोदोपि जैकत्वात् संहरिष्यन्तु नर्मि श्रपणमकरिष्यन्ताविदमग्रे इदमग्रे इदमग्रीषोमयोदिति मंत्रा

१५

य

भ्यामालभते. अमावास्यायामिदमग्नेरिदमिदमग्नेरित्येवमाजंभः. विभागश्च कृत्वा जंभस्यैकः। नृविषिनप्रवृत्तिः। ननु समं विभज्येते तावते वासिदेः संहृदिष्यन्ति
 तेन किमर्थमिति चेत् अत्राचार्यपितृभूतिः। विषमे पित्रासादिनागे कृते आजंभानंतरं पुनरपि संहसं विभागकरणवारणार्थमसंहृदिष्यन्ति. अपरभा
 ह. असंहृदित्वा जंभस्य काजं तदे विधानार्थं यस्मिन्काजे संहृदिष्यन् भवति तदैवाजं नृनेनेमं काजं प्रतीक्षते. तेन चरुणं फलीकरणं ते कोलस्य पेवलांते पुरोग
 शानां संयवनांते विभज्याजंभः। तथा च चर्वादीनां विभज्याजंभे पुरोगश संयवनोत्तरकाजानां नियमो न भवतीति तात्पर्यं. एतदपि चरुणं पुरोगशैः संहृदिभागैर्गैः चरु
 णां तु परस्परं च कृते तेनीक्षणं तद्वद्विभागस्य प्रसूतौ संहृद्वत्वा दत्राप्यविरोधाच्च यथा देवतमन्यतः अन्यदमावास्यायामेव द्रव्यादिकं देवतामनति क्रमेण त्रिधा दे
 वतं कालं यद्विदमग्नेरिदमिदमग्नेरित्येवमादि. अत्र यद्वत्तमंतपुक्तं. इषेतेत्याज्यमधि श्रयत्यन्यः। अन्य इत्यग्नीत् अत्राधि श्रयामीत्यध्याहारः शब्दार्थभेदेन भवति
 कुतश्चिदपि गुक्तं. अपत्नीकस्याहवनीयेत आपिणः। आहवनीय आपिणेऽपत्नीकस्याहवनीये आज्यमधि श्रयति. तेनाहवनीय आपिणेऽपत्नी सद्भावे गार्हपत्ये
 वाज्याधि श्रयणं भवति गार्हपत्य आपिणस्तु सर्वथा गार्हपत्य एव. अत्रापत्नी कोरजो देव प्रसवादिनाः सन्निहितपत्नीक उच्यते इत्येकं. मतपत्नी कोपपत्नी कस्तस्यैका
 किन एव शरवांतरे आधानमवलादित्यपरे. घर्मासीति पुरोगशं युगपत्. घर्मासीति मंत्रेण चरुः पुरोगशमधि श्रयति युगपदि मंत्रिधा क्रियमाणे नाज्याधि श्रयणेन स
 ह देत्यर्थः। युगपदधि श्रयणं (स) विधानादिरोधादन्यकर्तृत्वमात्रेव

अत्र चर्चास्थविश्वपुत्रसंज्ञा मन्त्रस्थानासु भवति ५

नेवेति सूत्रे

न्यग्रहणमविरोधेप्याज्ये व्याशब्दवत् एव कर्त्ता मन्त्रास्यादित्येवमर्थमिति संप्रदायः विरोधादप्यकर्त्तृकत्वमिति विरोधाभावेप्याज्ये व्याशब्दवत् धर्मोदेवाज्याधिभ्रयण
 मितिकर्त्ता पाध्यायाः ~~नान्यत्~~ इवेत्येसाज्यमधिभ्रयत्पन्यइत्यत्रान्यग्रहणावाज्याधिभ्रयणस्याध्ययुक्तकत्ववारणार्थं ~~नान्यत्~~ सति विरोधेति
 तदाशयः अत्र वदन्ति एवं साक्यसीहं त्यन्यइति सूत्रे न्यग्रहणं कं नार्थमाह भावात् आदौ निर्व्यापारे धर्मोदेवाज्याधिभ्रयणमिति व्याख्यातवतामुपाध्या
 यानां पूर्वापरविरोधः अह्यतीतिवर्त्तमानप्रत्ययेन योग्यपक्षादविरोधस्य तत्रापि सत्वादिति आहानाभावादेव सत्पक्षादौ समाहृतनाभावः ~~न~~ त
 त्राप्यदृष्टार्थं समाहृतमिति तु न ~~न~~ तस्यादृष्टार्थत्वं निरासादिति तु ह विस्वामितं उक्तप्रथाइति प्रथयति यावत् कपालमननिष्ठं एधुं करोति प्रथयति
 णाविष्ठयन्नावाइ नुतो ह जादे रिति रभावः पुरोगां एधुं करोति यावत् कपालं कपालप्रमाणनतिरेकेणोक्तप्रथाइति तन्मन्त्रः पुरोगां प्रथमतीति सापे
 क्षतेपि वृत्तिर्मुं यतिमा एव क मिति वत् अनतिष्ठमिति कपालपरिणतिरेकेण एधुं करोतीत्यर्थः ननु च यावत् कपालमित्येव कपालपरिमाणनतिरेकोति
 चेऽनतिष्ठमिति किमर्थं सत्यं कपालपरिमाणज्ञानार्थं तदिति सूत्रः ~~नान्यत्~~ तानि कपालानि कर्त्तव्यानि येषु प्रथितः पुरोगां लोकि कापुपव
 नातिष्ठमिति किमर्थं सत्यं कपालपरिमाणज्ञानार्थं तदिति सूत्रः एकवचनस्यैव कपालस्य पुरोगां लोकि कापुपव
 पुरोगां लोकि कापुपव नातिष्ठमिति किमर्थं सत्यं कपालपरिमाणज्ञानार्थं तदिति सूत्रः एकवचनस्यैव कपालस्य पुरोगां लोकि कापुपव
 पुरोगां लोकि कापुपव नातिष्ठमिति किमर्थं सत्यं कपालपरिमाणज्ञानार्थं तदिति सूत्रः एकवचनस्यैव कपालस्य पुरोगां लोकि कापुपव

१५ गतसाद

णं प्रधानमभिनिर्मितं चेति वयमेकैकस्यैव तापरस्य कर्तव्यं वदुर्बुद्धिः अन्यथा सुतमे पुत्रा जेष्ठपुत्रायणात्पुत्रो जेष्ठपुत्रः
 पुरोडाशांगं सधिमयणादयस्य दंगं च पदा धनु समय रूपः क्रमः न चोक्तानुरोधेन प्रधानवाधो युक्तः न च तु नाभि प्रधानवाधो दक्षिणमासादौ द्वित्रिचतुरादिह
 विस्तेन त्रयुनः पदार्था तु समय रूपः क्रम एव भवति अनेकयजमान के मंत्र स्यो हं भवति उरुते यज्ञपती प्रथेता सुतते यज्ञपतः प्रथेता मितियथा धौजं न चरो
 चकार्याभावात् प्रधानाभावः अग्निष्टयत्निरभिष्टयतिसहस्रिर्वा तदग्निः संवृष्टातीति आतेः सोरकेन हस्तो नाभिष्टयतिसर्वतः स्पृशति पुरोडाशमित्यनुवर्त
 ते त्रिभिर्मर्शनामिति पक्षे च सक्तं त्रेण दित्तं स्त्री एकजये कर्मावतौ सक्तं न च वचनामिस्तु तात् अभिर्मर्शनं च अष्टा करणार्थमिति अष्टा करण
 संभवाच्चरौ न प्रवर्तते पर्यग्निकेन संतदिन उरक्षौ अंतदिता अरातय इति सगज्यं पुरोडाशमित्यनुवर्तते सहाज्यामित्येकलमुदेव गतया ~~विस्तेन~~ ६
 विवक्षितं प्रातिपदिकार्थस्तु विवक्षित एव तेन सात्त्विके पर्यग्निकरणभावः पिबुलेपापनयनं पात्र्यंगुलिप्रक्षालनं च पर्यग्निकरणत्वागेव कर्तव्यं सामर्थ्या
 त् अन्यथा अग्निसंयोगात्कालविलंबाच्च शेषो सति प्रतिपन्निकाले क्षालनमिति दुः करं स्यात् प्रतिपत्तिर्हि बोदिता पात्र्यंगुलिप्रक्षालनमास्येभ्यो निनयति पि
 बलेपात्र्यंगुले तीत्येवं न तु तदुत्तरातिरिति देवस्य तेति अपरां पुरोडाशस्यैव लपेक्ष्यते अपरां च धर्मैः शाखांतदात्तं च सामर्थ्याच्चिरोरभस्तादुत्तु कमेरणेन कर्तव्य
 मैवंधानां पुरोडाशस्यैव परीति माभेदित्याजमते प्रत्येकं च त्राहता अ अभिर्मर्शनं च मृता

18
7

श्रुतज्ञानार्थमतश्चर्वादावपिप्रवर्तते धानासुमंत्रस्योहोभवति सचमार्गेष्टमासंविधमिसेवमितिवाहिकाः प्रकृतोसंविस्थाइत्यनिद्वतयाविजिरुपथभावइत्यस्यरू
पमितिविज्ञानाद्विज्ञतावनिद्वतस्यैवोचित्यात् माकंपिष्ठाइतिविवक्षितार्थासंगतिस्तुन धातुनामनेकार्थत्वादितितेवामाशयः हृददन्मिभ्रासुसंविजिधमि
सूयमाहुः माकंपिष्ठाइतिविवक्षितार्थाबाधायप्रकृतावो विजीनयचजनमोदित्यस्यरूपमिति विज्ञायतेइडावस्तुतत्रछांदसः धातोः संकृतादिसू
मानेऽच्छंदसीडभावनन्याप्यइतितेषामप्याशयः अतमेरुदितिज्ञतावमिवासयतिभस्मनावेदेनोपवेवेणवावेदेनोपवेवेणवाभूस्मृहीत्वातेनापिवासय
त्याकादयतिश्रुतौपुत्रोडाशविष्ठाक्षिप्येतमेरुदितिमंत्रेण अश्रुतयोः पुनः श्रपणप्रदानार्थं श्रुतग्रहणं विवचननिर्देशाउभयोर्नैर्दंतयेणमहाभिवासना
र्थः अन्यथैकस्मिन्श्रुतेऽन्यस्मिंश्चार्थश्चितेप्रथमाभिवासनोत्तरं द्वितीयस्यस्मपुनः श्रपणानव्यवधानेनेनाभिवासनंस्यात् विरोधाच्चरावभिवासना
वः यजमानस्यप्रजामजमानानांप्रजेमिदथायधमनेकयजमानकेमृहः पात्रंगुलिप्रक्षालनमास्येभ्योनिनयत्यमित्यप्रसगसं स्यंदमानं त्रिनायत्वेतिप्रतिमं
त्रंपिष्ठाजिष्ठायाः पात्र्याः पिष्ठाजिष्ठानामंगुलीनांच प्रक्षालनमभितप्यपात्रीस्थमेवज्वलतोन्मुरवेततापयित्वाप्रत्यक्षप्रत्यक्संस्थमसं स्यंदमानं चर
स्वरंसंगतिमप्राप्नुवतास्येभ्योदेवताभ्योनिनयति ततश्चात्मानुद्दिश्यसागं करणत्वातिपतिरूपस्याप्यस्यकर्मणः स्विष्टकृष्टदपूर्वोत्सादक

त्वमिति इत्यविनाशे स्विष्टकृद्वदेव इत्यां तरेणापि न नयनं कर्तव्यं. अपरे तु इत्यप्रधानत्वात् न विनाशे नोत्पत्तिरिति. त्रितायत्वेत्यादि मंत्रलिङ्गात्रितादीनामपि दे-
 वतात्वावगमादास्यानां त्रितादीनां च विशेषणविशेषभावेन साग्रे प्रयोगः कार्यः इदं त्रितायासायेत्यादि. अन्वाहुर्यं दक्षिणाग्रावधि प्रयति. अन्वाहुर्येति द-
 क्षिणार्धस्योदनस्य संज्ञेत्यन्वाहार्यशब्देन तदर्थं स्तुत्या उच्यते. अत्र वा ब्रतोपायनं यजमानस्य. अपरेणाहवनीयं वेदिं खनति. खनतीति धात्वर्थस्या-
 विवक्षितत्वात्करोतीत्यर्थः. खनतिरत्र करोत्यर्थ इत्यपि केचित्. कथं खनतीत्याह. त्र्यंगुलखातां. त्रीण्यंगुलानि परिमाणमस्य त्र्यंगुलं खातं यस्या-
 स्तां. व्याममात्री पश्चात्. व्यामोरन्मिचतुष्टयं. प्रमाणांतिर्यग. स्यास्तां. अरन्मिप्राची. अरन्मिप्रमाणं. द्रव्यापरायतां. दीर्घांतिर्य-
 कप्रमाणेन च. अपरिमितां वा. उक्तपरिमाणान्मूनपरिमाणमधिकपरिमाणं वा. अत्रापि पक्षे प्राक्परिमाणत्वात्. अपरिमाणमधिकं भवति साग्रे पश्चा-
 दरीयसी स्यान्मध्यसः. ह्यदिता पुनः पुरस्तादुचीति. अत्र तु सारात् संकारिता संकुचिता. पुरस्तादुचीति मध्यापेक्षया सान्निहितत्वात्. कुतो बीध-
 यं. प्राक्प्रवणा मुदग्वा. प्रवन्ते स्मिन्ना पश्चिती वा प्रवर्तते वनमुदकमस्मिन्निति वा प्रवण. मुभयथापि निम्नमुच्यते. मध्यसंगृहीतां. मध्यसंकुचि-
 तां. अग्निमभितो ७ सो. अंसो वेदे दक्षिणेशानकोलो. अग्निमाहवनीयमभितस्तस्य पार्श्वद्वयेपीत्यर्थः. वेधवयवत्वस्यास्य विज्ञानात् खननस्त-

18

सारणादयो वेदि संस्कारास्तयो रपि भवन्ति यद्यपि तिस्रस्तु अथोष्टवर्गः व्यंजने प्रोक्षितं निदधातीति सांसाया वेदेर्न भ्यसंग्रहस्य च साधन प्रकारः शुच
 भाव्यादितो बोद्धव्यः खननप्रमाणे पश्चात्तरं आमूलोच्छेदनादोषधीनां वेदिं खननीत्यपेक्ष्यते वचनद्वयमात्राणां अंगुलखननामूलोच्छेदनादोषधीनां
 ॥ आहार्यपुरीषां पञ्चकामस्य प्रागनुमार्जना वेदिपुरीषमप्यसार्थं न्यत आनयनपूर्वकं पुरीषमक्षेपेण आहार्यपुरीषानित्यर्थः एतच्च पुरीषार्थत्वाच्चिह्नतो न
 भवति वेदिपरिसमुत्पत्तिरतीत्येवमुक्तं ननु उक्तं करोति अथ यो वेदिं करणं नंतरं मन्त्री वेदिं दर्भैः परिसमुत्पत्तत्वात् पुरीषादिफलमप्यसार्थं तस्या
 उन्नयनो विंशतीये उक्तं करोति विंशतीये उक्तं करोति अपि वांतरत्रिभागेन यारज्वा पूर्वार्धे समचतुरस्त्रं कृत्वा श्रोण्यामग्निर्विषयस्यो
 त्तं स उक्तं करोति अस्मार्थः गार्हपत्यमध्याह्नवनीयमध्यपर्यंतं यस्तयो रंतरप्रदेशस्तस्य तृतीयभागेनो न ~~तत्समीपे उक्तं करोति~~ याः वक्षिणांतरपरिमाणायारज्वा
 पूर्वार्धे आहवनीयो रक्षिते समचतुरस्त्रमाहवनीयमध्याहारभ्य ~~तत्समीपे उक्तं करोति~~ दक्षिणः कृत्वा श्रोण्यां दण्डिणस्य पौर्णिमादिणिणाग्निर्विषयस्य तथैवो न न
 तो रज्जु ~~तत्समीपे उक्तं करोति~~ नयनपूर्वकं चतुरस्त्रं कृत्वा नो रंसे ~~तत्समीपे उक्तं करोति~~ तत्समीपे उक्तं करोति अत्रागता तस्याः समी / ह्यत्पाहवनीययो रं यदा ~~तत्समीपे उक्तं करोति~~
 शीघ्रं क्रमात्तदा प्रक्रमस्य वा दशांगुलं त्वविज्ञात्वा सवत्संगुलानि भवन्ति तत्तृतीयभागेन वा त्रिंशदंगुलं रूपेण नूतया चतुःषष्ट्यंगुलं पारं समचतुरस्त्रं कृत्वा आह
 नीय ~~तत्समीपे उक्तं करोति~~ मध्याह्नवतः समस्तत्रैचतुःषष्ट्यंगुलं पूत्कारो भवत्येवमेकारण्यादिप्रक्रमपक्षे वि

तदं
 जा
 १८

बोध्यं अत्रोक्तं देवस्यांतरविभागेन रज्जुसाध्यत्वादिगतस्मृतीयोभागे यस्मिन्निति युक्तं सावितृतीयत्वं वितृतीयस्य लक्षणं तत्रापि भुवस्त्रे स्मृतं तत्सर्वं
 तद्वाच्यादिषु प्रष्टव्यं देवस्य त्वेति स्म्यमादाय सत्तल ७ सव्ये कृता दक्षिणे नालभ्यजपती द्रस्य बाहुरिति इन्द्रस्य बाहुरिति मंत्रस्य जप रूपत्वादेक श्रुतभा
 वात्साहितास्वरेण पाठः सत्तलमिति तलस्य स्म्यसाहित्यावगमादप्राधान्यात्तलदानविस्मरणे तदप्रीमेव तलदानं न तत्र पुनर्मंत्रः पठनीयः स्मृति
 तः प्राप्तेऽपि दक्षिणग्रहणं सव्यहस्तस्य स्यैवालं भविधानोर्थं अन्यथा भूमौ निभायाप्यालं भूः प्राप्नोति तदेतद्वज्रादानं संवयजुर्हिरण्यं तदभावेन प्रवर्त्त
 ने नोपसृष्टे सृष्टे धियात्मानो तेन संवयजुर्हिरण्यं तेन दक्षिणहस्ताज्ज्वलेण वेधां तलं निदधा सुदवरधि यैवर्मासीति तलं स्म्येन सह गृहीतं मु
 * पितृयज्ञे आददेध्वरक्तं देवपितृभ्य इत्युक्तं * दगुदगयं वेधां निदधाति पृथिव्यैवर्मासीति मंत्रेण उदगिति नियमः स्मृतितः पक्षे प्राप्तस्य प्राकृतस्य नि
 वृत्त्यर्थं तेन तदप्यकारे श्रोतं भुव इति प्रायश्चित्तं भवति पृथिवि देवयजनीति तलं तर्हि ते प्रहरति तलं तर्हि ते व्यवधाय के सति तस्याधस्तादेषां प्रहरती
 त्यर्थ इति के के पाध्यायः व्यवधाय के तल एव प्रहरतीत्याचार्य पितृभूतिः माधवाचार्या अपितृणामंतर्ह्ययतस्यापरिग्रहर्तव्यमिति शातपथभाष्ये व्याख्या
 के रम्या तवंतः पितृयज्ञे च पृथिवि देवपितृयजनीत्युक्तं अंगप्रधानो भवार्थत्वादेः पृथिवी शरीरं वेदि वाचकास्तत्संस्काराभिप्रवृत्तेः व्रजंगच्छेति पुरी

स्वकर्तव्यं पूर्वपरिग्रहं परिगृह्णाति दक्षितः पश्चादुत्तरतश्च स्मेन गायत्रेणेति प्रतिमंत्रं अर्चयुर्ब्रह्मन् पूर्वपरिग्रहं परिगृहीष्यामीत्येवं ब्रह्माणाममंत्रं
 परिगृह्णाति तेनानुज्ञातः स्मेन करणेन क्रमेण दक्षिणातः पश्चादुत्तरतश्च पूर्वपरिग्रहमर्थो वेधाः परिगृह्णाति परिसमंताद्रेखा करणादि यती
 वेदिरिति ज्ञापनार्थं पूर्वपरिग्रहमित्यस्य कर्मणः संज्ञा संभवहारायां पूर्वपरिग्रहेण परिगृह्येत्यादौ अत्र करणी चतुर्दशमंत्रमाहुः गायत्रेणेति प्र
 तिमंत्रमिति गायत्रेणेति दक्षिणातो नैऋत्यकोणमारभ्य पुरस्तादं सपर्यंतमाहुः यती यववरपर्यंतं वा ~~पश्चादुत्तरतश्च पूर्वपरिग्रहमर्थो वेधाः परिगृह्णाति~~
 पुनर्नेनेति पश्चादपरपाश्चेदक्षिणश्रोणिमारभ्य उत्तरश्रोणिपर्यंतं जागतेनेति चोत्तरत उत्तरश्रोणिमारभ्य पुरस्तादं सपर्यंतमाहुः यववरपर्यंतं वा
 न सर्वस्मिन् पूर्वपार्श्व इति हरिस्वामी वेधां त्रिकालिरव्याहृदत्रिविदिति उल्लिख्येति स्मेन तिस्रो रेखाः प्राचीरुदयसंस्था उदीची वा प्राक्संस्थाः हस्ताहर
 त्रिविदित्याहृद्रीधंप्रतिहृत्वाग्नीः रेखाः संमृशति हस्तेति रेखाभ्यः पांसुनु ~~पश्चादुत्तरतश्च पूर्वपरिग्रहमर्थो वेधाः परिगृह्णाति~~ लरे प्रक्षिप्य चत्ते रेखाः संमृशति समी
 करणार्थं पितृयज्ञाग्निचितयोः एतद्वेखा करणं हरत्रिविदित्यग्नीत्येव लमग्नीधस्त्रिहरं संमृशति च पितृयज्ञेऽग्निचित्यायां च मवति न द्दर्शपूर्णमास
 गो ~~रपीति~~ रपीति ग्रामे आहुः गतत्र दद्यात्नादत्र वापदः पूर्वपक्षानिरासार्थः न पितृयज्ञाग्निचितयोर्देवैर्वसंस्कारः किं तस्मिन् दक्षिणमासयो रपि कुतः तत्र पितृय

20

काचित्तयोर्देशनादभविधिप्रदेवाकोजेखाकरणादीनां प्रकृतितः प्राप्तानामनुवादरूपेण दर्शनात् तथा हि पितृयज्ञेतावत्तत एव प्राक्कलंबयजुर्हरतीति प्र
 त्पूर्वेण परिग्रहो निरवतिहरतियथा भवतीति श्रूयमाणमपि प्रकृतिप्राप्तानुवादः। सैयसोपवीती भूताज्यानिष्ठलाती साम्यग्रहणे यसोपवीतित्वमात्रविधा
 नपरत्वादाकस्य यतः कर्मणः विभत्वेन प्राचीनावीतित्वमेव (लेखादि) प्राप्नोति अग्निचिसायामपि अथ प्रायणीयं निर्वर्तितस्य हविष्कृतावाचं विभज्यस्तं वयं
 हरतिस्तं वयं जुह्वामापूर्वेण परिग्रहणपरिग्रहप्रतिष्ठित्वारुहविधिरिति हरति त्रिंशती प्रशति श्रूयमाणमपि स्मृदादना पुनः विप्रकृतिप्राप्तानुवादः। सोमि
 कावेदे सोपवमथास्तर्वे हनि प्राप्तस्य तस्य प्रायणीयं हविष्कृतं ते विधानाय अतो दर्शप्रणमिमयो रविलेखाकरणाहरणप्रवहरण संमर्शानां भवन्तीति त्रि
 षं वकणप्रपासेषु हरति त्रिंशति त्रैवः। वेदिकरणयथोक्तं अत्रेत्तनुवर्तते यथोक्तं अंगुलरयतामित्यादि तदत्रास्मिन् वसरे लेखासंमर्शानां तदंजवति
 उत्तरं परिग्रहं परिग्रहं परिग्रहं लाति सुक्ष्मास्यो नोजस्वतीति प्रतिमं प्रवृत्तं उत्तरं परिग्रहं परिग्रहं व्याप्तीति प्रकृतानुमंत्रणं नंतरं नो परिग्रहणं निते
 नानुज्ञातः पूर्वदक्षिणतः पश्चादुत्तरतश्च सुक्ष्मास्यो नोजस्वतीति प्रतिमं प्रवृत्तं उत्तरं परिग्रहं परिग्रहं व्याप्तीति उत्तरं परिग्रहं निते
 तस्य कर्मणः संज्ञा ~~तत्तत्~~ उत्तरपरिग्रहादिकं शेती सादौ संयवराधप्रतिमं त्रिमित्येव सिद्धे मंत्रत्रयस्य प्रतिमती कोपादानं परा

तत्र शनमममाकर्तयं ३

दिनापूर्वात् इति न्योयेन मंत्रांतस्तपनार्थं अन्यथा सुक्ष्मावासीयत्रापि वाक्यसमाख्यातावानपि मंत्रः संज्ञायेत पुनरुक्तस्येत्यनुमादिर्हः स्वननादिभिर्वि
 षमीकृतं वेदिमनुमादिं समीकरोति तच्चरणं तत्रात्रत्यक्षेपनः अथपि वेदिं प्रोक्षणी धारयत्यन्यः वेदेन परिष्ठात्समीपे नीचैः प्रोक्षणी धारयत्य
 न्योपनीतः प्रवृत्तुक्तमसंचरे प्रोक्षणी निर्भायेतीदानीततस्ता एव गृहीत्वैत्यर्थः उपर्या अधस्तः सामीप्य इत्यादिशब्दस्यैव चतुर्न उपर्या दिव्युत्रिषु
 द्वितीयाम्ने उक्ताने धिति द्वितीया वेदिमिति अथस्यपुष्पम्याह प्रोक्षणी रासादये अंबर्हि तपसादयस्कचः समृद्धिपत्नी ६ सन्नसाज्येनो देही तियदी च्छ्वः
 अथानीकृत्तक प्रोक्षणी धारणनंतरम ध्वर्युर्गदिमैष वचननिधेन दास्यं हस्तेनो घम्या ग्रीधं प्रति प्रोक्षणी रासादये ताघाज्येनो देही तियैष माह द्रुते प्रेष दाना
 निष्ठायांतु नक्ष्वादित्यर्थः तत्र प्रेषे तदभावे च सर्वथा प्रोक्षण्या सादना ~~नक्ष्वा~~ ध्वर्युर्गदिमैष वचननिधेन दास्यं हस्तेनो घम्या ग्रीधं प्रति प्रोक्षणी रासादये ताघाज्येनो देही तियैष माह द्रुते प्रेष दाना
 तिमतांतदं अथदाष्टोपार्यमाणत्वे च प्रोक्षणी पुसर्व प्रेषमापणार्थमन्यथा प्रेष समनंतरमेव प्रेषार्थस्य न्याय्यत्वात् प्रोक्षणी रासादये तेनावच्छ्रवणनंतरमे
 व प्रोक्षण्या सादनं न्यात् पत्नी शब्दस्यानेकपत्नी केयन्तु एक वचनांतस्यैव समान्ना नान्यप्रकृतावपूर्वादिनिन्वायात् वक्तुं प्रचासे ह विभक्त्यैव हि शब्दो
 राज्यशब्दे चोहेन प्रोक्षणी शब्दे तस्य बहुवचनांतसात् सचैवं प्रोक्षणी रासादये अंबर्हि उपसादयस्कचः समृद्धिपत्नी ६ सन्नसाज्याभ्यामुदेहीति गृहमेधी

तस्यान्नाग्नीत्सुमेवार्थएव. यदित्यध्ययुः प्रैवार्थस्यानदग्नीदग्नी. निहरप्रतिप्रस्थातः पशुनेहिनेष्टः पत्नीमुदानयोत्तेतर्हत्तचमसमनूत्तयेहिपजमा
नहेतरेतपजेसादावग्नी ~~तत्पत्नीनामिवाध्ययोप्रोक्षणी~~ रासादयेत्येवंसंप्रैवमध्यएवाध्ययोर्वचनंस्यात्. नचैवंतस्मादध्ययुः प्रैवार्थेचा. अ
पिच. संप्रैवएवप्रैवः नचासाबुत्तस्यध्ययोः पशुनेमाग्नी धावक्तयः. अतोव्यध्ययुः प्रैवेप्रैवार्थेचाग्नीदिति. तथाचतृतीयाध्यायस्याष्टमेपादेजंमिनी
यः सिद्धांतः. प्रैवेषुपनाधिकावादध्ययुस्तुदर्शनाजौलोवाकर्मसामान्यादिति. प्राक्तरणावेदिनावृशेत्. अनुमार्जनात्सर्वमिति. त्रिमासकभ्यतेऽश्रुतानि
चहवी० व्याप्रचरणत्. श्रुतानिपुरोडाशचर्वादिनिहवीव्याप्रचरणघावत्प्रधानप्रचरणंनभवतितावत्. आवृशेत्. दतः श्रवमाणतादृशायामवमर्श
नेनरोषः. अंगुष्ठं गुलिभ्यां प्रा० स० हिताभ्यामवघंतेके. अवमर्शनिप्रतिषेधप्रसंगात्तत्प्रतिप्रमवउच्यते. एके शरवांतराध्यायिनोमांससंहिताभ्यामांसोपल
क्षितांतः प्रदेशसंवखाभ्यामवमर्शप्रदेशसंवखाभ्यामंगुष्ठांगुलिभ्यां हवीं व्यवघंति. स्वशरवायांतुवारणेनश्रुतावतनेन. क्ववेणवघतिस्वधिनावघतिहस्तेना
वघतिजाष्टेनावघतीति. श्रवमाणेषुचतुर्विधेष्ववदानसाधनेषुचतुपुरोडाशयोक्तयेवसामर्थ्यात्. आपन्न० क्लृणान्निरस्यत्. क्लृणत्वाग्वेषामापन्नं
पतितंतृणादिक्लृणान्नैववही विनिरस्येदुक्तेनततः प्राक्. विवतोवधइतिस्वपमुदंचं प्रहरति. प्रैवार्थमुघतंस्वमुदंचमुदगयंविवतोवधइतिमंत्रेणप्रह

22

रतिप्रक्षिप्युक्तवैशारदांतरादृष्टवर्णमभवाद्दृष्टवर्णप्रयोज्यादिबद्धाप्रकारकं वेदं वा वदुते निवर्तते अवनिज्यापली अपरेण प्रणीताः स्वमिदधाति उत्तरेण
 णी अवनिज्यापरेण प्रणीतास्ताभ्यः पश्चात्तमीषे निदधाति इधा बहिर्ध्वमर्थमिध्मं अपरेण प्रणीतानिदधाति मैवेन्नी द्रष्टव्यं चतुर्ध्वमर्थमिध्मं इति मननेन व्यक्तये
 वं स्तव्यं मार्गादवधि इधा बहिर्निधानेन विशेषः पूर्वमिध्ममिति प्रणीतादक्षिणेन वाह्यं प्रणीताहनादक्षिणतोऽर्धाहारवनीयादुत्तरतस्तयो रंतराजे
 न प्रदक्षिणमिधा बहिर्वाह्यं निदधाति प्रणीताभ्यः पश्चादेवेति पक्षांतरं अथवा यार्थं चैतत् सादनप्रदेशं प्रणीता प्रादक्षिण्यमंतरं एतन्नयन
 क्षेत्तु व्यवायार्थं न वः क्तु वं प्रत्यक्षं पूर्ववदेवै रंतरतः प्राक्संमार्गानि क्षितइति विपर्ययवर्हिर्नैः प्राप्नु क्तम्य नतो ग्रीत्तु वं पूर्ववत् प्रणीतो ग्रहवर्णो दिव
 प्रत्युष्टं निष्ठमनित्यनयो रन्यनरमं त्रेण गार्हपत्यं प्रत्यप्राप्नु क्तम्य गार्हपत्यप्रदेशात्प्राच्यां गत्वा वै द्यै रये प्रतिपत्तिविधौ नाहं दक्षिणे क्तते रंतरतो मुखप्र
 देशे मृत्जादावध्याप्रपयं तं प्राक्संमार्गानि क्षितइति मंत्रेण अर्थः प्रदेशोत्तरप्रकारभ्यस्तु नपयं तं विपर्ययप्रत्यक्षं माहि देशभेदान्ममं त्रस्याहं तां दे
 क्षभेदे मंत्राहं तौ तापकं चाग्निं संमार्गं वक्ष्यमाणं तस्मीमुपरीतिवचनं प्राप्नु क्तमं च संमार्गमात्रे तः संमृष्टस्य पुनः प्रतपनं वक्ष्यमाणं गार्हपत्यप्रदेशादव प्रत्यप्र
 तप्यप्रवृत्तिः संमृष्टस्य वाक्ष्यार्थं वै अप्रैव पक्षे चतुर्णां प्रतपनं कर्तव्यमिति मनः श्रीधेयप्रवृत्तीत्यर्थः वास्यप्रतपनस्याहुक्ता पितृगादिसर्वपात्रविव
 षतासंमार्गं नंतरंगम्यते अनिक्षितेति त्स्मृचः प्राक्संमार्गं विपर्ययवर्हिर्नैः प्राप्नु क्तम्येतनुवर्तते उत्तरं त्स्मृचं च त्स्मृचरति विशेषा
 पूर्ववत्प्रत्युष्टं निष्ठमनित्यमंत्रेण २

श्रवणेपिजुह्वपृष्ठवाणेकमेणसंमार्गः। तस्मीं प्राशिन्नहृदणः। एतावदानं पात्रीच. संमार्गः। संमार्गं नितरं च प्रतप्या। धर्मवेप्रयच्छति न तेषु प्रथमसंमार्गेपि
 लुक्तं. अत्र प्राशिन्नहृदणमित्येकत्वमविवक्षितं. न द्वितस्य प्राशुक्तत्वात्. पात्रीमित्यप्येकत्वमविवक्षितं. तेन पुरो गशपाओ विडापा आश्वक्रमेण तस्मीं संमार्गं प्रतपनसमं
 पर्ण. नीतिप्रकोपाध्यायाः। न तां तदेतु पुरो गशपाओ कैय. शपा आस्तु संमार्गं प्रतपनयोः. स्रजं तदेव दशनिदेकत्वाविवक्षायाः प्रयोजनात्. वः। पितृभृत्याचार्याभ्यर्चने
 वसंवदंते. पशौ वसान्नायपयोधर्मप्रवृत्तेः. सान्नाय्यस्य वस्तुवैलवदानविधानानात्माना पन्नस्यासैः पशुभांसावतनार्थं स्तुतव संमार्गं नितरं स्तुतव संमार्गं प्रतपनम
 निक्षित इति संमार्गः पुनः प्रतप्यापउपस्थपसमर्पणं. वसा होम हवणाः प्रचरणाश्च जुह्वन्तस्मीं संमार्गं प्रतपने. अन्येषामपि जुहू स्यान्नापन्नानां श्रुर्पाकपणोह
 मोहुं वस्तुवादीनां जुह्वदेव संमार्गं प्रतपनसमर्पणानि. एषदाज्योपहतश्चोपभुवत्. मेक्षणस्य श्रुतावदानवत्. वाजिनभांडस्य पुरो गशपात्रीवादिति संप्रदाय
 :। संमार्जनान्यपास्यति. उत्सरे. आहवनीये प्रासनमेतैः. ~~एकेश्वरांत रौध्यायिनः। पत्नी सन्मयति प्रसङ्गदक्षिणतउ पविष्टा मुंजमोत्रेण त्रि~~
 हतापविहृतलधियासो दिलेरास्मेति. ततो ग्रीजार्पयत्य. ~~प्रसङ्गदक्षिणतउ प्रसङ्गदक्षिणतउ पविष्टा मुंजमोत्रेण त्रि~~ प्रसङ्गदक्षिणतउ प्रसङ्गदक्षिणतउ पविष्टा मुंजमोत्रेण त्रि
 तः पशुर्पागज न्यफज मोत्री विहृतात्रिगुणे न मुंजमयेन योत्रेण संनसति यथा तदित्येरास्मेति मंत्रेण तद्योत्रमधियासो वाससो बहिः परिहृतिपरितो वेष्टयति. द
 क्षिणं पाशमुत्तरे प्रतिमुच्योर्ध्वमुकूहति विसोर्ध्वं यति. पदितो वेष्टयति न तदेव मग्री देवतस्य योत्रा

23

स्य दक्षिणो ~~पश्चिम~~ क्रमस्य दक्षिणो वाशमुत्तरे वाशे ~~पश्चिम~~ स्थानी येन तिसु चोत्तरे दक्षिणे सुहृत्तिवेष्टितयो क्रमधरवप्रेरयति विस्मयेष्यति मंत्रेण सैलमंत्रे त्रिगुणीकृतं
 रज्जुमयी रज्जुमणितः प्रवरग्रंथि त्रयमुक्तमंत्रयोः पाशद्वयमुक्तं ~~क्रममिति~~ क्रममिति एतस्मिन् नः पो क्रमधेयं नृपुत्रं न सामर्थ्यादिवेष्टनमेकवेष्टने उक्तं नृपुत्रं न सामर्थ्या
 त्वात् न ग्रंथिं करोति यो क्रमं धनं कुर्वन् ग्रंथिं न करोति क्रमेण तेषां ज्यमुखास्य पत्नी मन्वंशवत्यद्वैतेति उक्तं स्य पुरो गण भ्रातृवत्तानी योत्तरतो भग्नौ हतेत्यर्थः ॥ त
 तस्तस्मात् पत्नी सती पैनी तातामवेक्षयति गिजंतो पदं शासत्वा ज्यमुखास्य पत्नी मन्वंशवत्यद्वैतेति उक्तं स्य पुरो गण भ्रातृवत्तानी योत्तरतो भग्नौ हतेत्यर्थः ॥ अने
 कत्वे पितृपत्नी नामेकस्या एवावेक्षणे अधिकार इति कर्मितं सर्वा सामप्यति मतां न दं पितृपते चाध्वरुदेक्षते आज्य संस्कारे स्थाः प्रतिविष्टत्वात् एवं रजस्वजायां यस्तता
 यां प्रोवितायां च देवां करोत्यपदं प्रोक्षणी भः ॥ आज्यं पत्न्यवेक्षितं प्रोक्षणी भः ॥ आसादिनाभ्योप रं पश्चाद्देवां करोत्युपविश्य आहवनीये वा हतान् च्छापि
 णः ॥ तच्छ्रापिण आहवनीय आपिणः पत्न्यवेक्षणं नंतरमाज्यमाहवनीये कृत्वा धित्व पुनस्तथा स्य प्रोक्षणी भ्योप रं देवां करोति वाशो यवस्या वांते नाहवनीय आ
 पिण एवेतद प्रागुक्तं तु गार्हपत्य आपिणः ॥ अग्नी कर्तृ काश्रे वा धातुत्वा पुनरध्वरु कर्तृ कर्म हः सवितु त्वे साज्यमुत्पुनाति हस्ते वेदं सत्वा ज्यमुत्पुनाति प्रोक्षणी स्या
 भ्योपवित्राभ्यां प्रोक्षणी भः प्रवर्षत् प्रवर्षदिति पवित्राभ्यां सवितु र्वदिति मंत्रेण स्योपयदेवा चेति पूर्व वदित्यस्यार्थः ॥ चकार उत्पुनातीत्यस्मान् कर्तृत्वार्थः ॥ कर्त्तृत्वाभा
 यात्तु चकाराज्यं चर्षवदेक न ह्यन्यथा ज्योत्स्वने पवित्रे प्रायेते इति व्याख्यातवतः ॥ प्रोक्षणी नोत्पुन कस्य न मिधावर्हिषोः प्रोक्षणी धर्मतस्तदभावेन भवति

23

आ. ज्यमने भते ते जो सीति. स्व. व. जमानो वा. आज्यमने भते ते जो सीति. व. वा. शो. विकल्पे. अध्वर्युर्वा यजमानो वेत्यर्थः। क्रमेण ज्यग्रहं. परिभाषा सूत्रं.
 यदा ज्यग्रहं तत्क्रवेण वेति नियमार्थः. चतुर्गुणं धामनामेति सहस्रं च. वारचतुष्टयमभ्याहृतिगणनेनाज्यग्रहं गृह्यं कर्तव्यं तत्र धामनामेति मंत्रः स
 ह देववारमभ्याहृतिगणनेन न ग्रहणमवन्त्यादिना ज्यग्रहो मंत्राहृतेषां राणा य सहस्रदिति. ननु वैतदपि प्रागुक्तमेव वचनादाज्यग्रहं. सत्. उभयथा
 तु श्रुतिवचनं. स एतेन यजुषा। प्रथमा ज्यग्रहो सहस्रं गृह्यतीति. तदाहुस्त्रिंशतिरेव यजुषा गृह्यतीति च. तत्र व्यवस्थापेक्षायां ~~विनिर्दिष्टा~~
~~सहस्रं च वचनमत्र विधीयते त्रिंशद्वचनं सार्थात् परिभाषायां सिध्यति.~~ अष्टा उपभृत्यः न्यौ नुयाजाश्चेत्. चेष्टयनुयाजा भवन्ति तदोपभृत्यत्वात् ~~यजुषा~~
 सहस्रं आज्यग्रहं तच्च जोहवादाज्यादः न्यौः अतिशयेनात्यं यथा स्यात्. दत्रापि धामनामेति सहस्रं च. दशपूर्णमासयोः ~~यजुषा~~ नुयाजानां नित्यत्वाच्च
 शो. विकल्पे विषयः. चतुरस्रप्रतिविभागात्. अन्यत्राननुयाजैके. ननु यानुयाजैके च कर्मणि चतुराज्यग्रहो मेवोपभृति कर्तव्यं. कुतः। प्रतिविभागा
 तः प्रजापेक्षया स्यात्. स्यानुयाजे. रूपयोगइत्येवं प्रतिविभागात्. पश्चात्तिथ्यादर्शनाच्च. पश्चात्तिथ्यायां च चतुर्गृहीतस्याज्यग्रहं श्रुतौ दर्शनादननुया
 जके ननु यानुयाजैके च कर्मणि चतुराज्यग्रहो मुपभृति. पक्षौ तावदननुयाजैके च नुयाजे प्रपभृति चतुर्गृहीतमाज्यं श्रुतिदर्शयति. अधौ त्रयाज्यं चतुर्गृहीतं तु
 ह्यं चोपभृति च गृह्यतीति च गृहीतं यदाज्यमिति. आतिथ्यायां चानुयाजाभावे. सर्वा एव चतुर्गृहीता न्याज्या

25

सेकः कर्तव्यः शेषशब्दप्रयोगस्तु समस्तनिवेकार्थः। पवित्रे निधाय प्रणीतानुबर्हिर्विस्मः। स्वपुत्रस्तात्प्रसन्नरहं विस्मोदिति। पुत्रस्तादिति पूर्वभागादित्यर्थः। पंच
 म्यं तादस्तातिः। प्रसन्नरहं तस्य निःकाशनं तत्र मंत्रः विस्मोदिति यत्र तु न पृथक्। काशनं तत्र मंत्राभावः। यथा वयस्यां गृहमेधीये विस्मोदिति च पृथक् तत्र
 वतत्रासाविति विन्यासां बहस्तु गृहो तोषिः प्रसन्नरमा चं शिष्टे तु केः। ब्रह्मणे प्रदाय संनहनं विस्मः। स्वपुत्रितायां वेदिश्रौतौ निधाय म्येदवच्छाद्य वेदिः
 स्तुलात्सुलं श्रद्धा समिति विवृत्तः ब्रह्मणे प्रदायेति कर्माकांक्षायां प्रसन्नरहं तामिति पूर्वस्मिन् स्वपुत्रितायां प्रदं विधिं यत्संबधने अन्येति प्रस्तुतवर्हिषो
 न्येस्तुलं दित्यर्थः। विवृत्तं यज्ञे यन्मासस्यां देवपितृभ्य इत्युहः उपपत्त्या वा। ननु वायव्यः पश्चिमोऽसौ न विवृदित्यर्थं नियमः। किंतु यावत्तीभिराह निवेदेः स्तरां भवति
 तावत्तु पत्न्यास्तुला निपंचाह तस्मादिति। अयुग्धा तु वेदिस्तुलातीति शाखां तरातः पशुसोमादौ वेदे रधि कपदिमा एतारिहस्तदले मतदा छादनानुपपत्तेः। व
 रुजं निविडं निदंतं बर्हिस्तुलाति यथा भूभिर्न दृश्यते। अथरुजं अथराणि मूत्रा नैव स्पृश्यात्। स्तीर्यमानवर्हिषो ये भवति तथा नर्तवर्हिस्तुलातीत्यर्थः। पश्चा
 दयवर्गः वेदेः पूर्वभागादस्त्वप्यथासि मभागे पवर्गस्त्वमभियथा भवति तथा प्रथममुहिवेदेः पूर्वभागे स्तीर्त्वा वेदिमध्यभागे स्तनवर्हिषो मूत्रा न्य
 ग्रे मूत्रादयद्वितीये मुहिवर्हिस्तुलातीत्यर्थः। पश्चात्तरमारु प्रहृत्वा रुजं यमने स्तनवर्हिषो मूत्रा न्युधमुत्साद न्मधीध
 स्तानि द्वितीये तृतीये च मुहिवर्हिस्तुलातीत्यर्थः। वेदेः पश्चिमपाशे स्तीर्त्वा तस्याग्राणि यथादिनी साधने वा मधस्तादेदि प्रथममुहिवर्हि मध्यभागे स्तीर्त्वा तत्राप्यग्राणि

तपेयोलाघस्य तपीयमुर्ध्वगुणीयादित्यर्थः एवं सधर्ममूलमित्यस्य बाधो न भवति प्राग्वर्गतामात्रेण पक्षांतरं वसिष्यति अत्रोक्तं न माहवनीयमापि एतः ॥ ५ ॥
वासनमर्थाविषयमत्रास्मिन्नवसरे इत उन्नतं ताहनीयकल्पनाद्विषयो ह प्रसंगादिरोधादतः कपालो वासनमप्यत्रैव इत्यात्मनिधमादायाह
वनीयं कल्पयत्युपर्युपरि प्रसन्नं धारयन् इत्यादेकां समिधमादौ पर्युपरि प्रसन्नं ब्रह्मणः सकाशात् तस्यादाय धारयन्नाहवनीयं तस्मात्तस्मात्
वासमिधेवाहवनीयं कल्पयति इधं न ज्वालनमनर्थं करोति को (को) केपि काष्ठादिनाग्निमाहृत्य संधुभं लोक्रियते उन्मुक्तं इह ह्यनुयाजाश्चेत् उन्मु
क्तयोस्तद्गहनं च भूमि संलग्नयोरेव तयोः पुरस्तात्ते रणं चेत्तद्वातिथ्यापसहमेधीयपस्यादिविजति विषयस्तत्रानुयाजानां वा तद्वर्तमानां सद्यो
स्त्वनुयाजानि स्य मेव भवन्ति अत्र उन्मुक्तयोः समासेनाहवनीयस्यानुयाजार्थमपातयामनाक्रियते ततश्चोन्मुक्ता इह नानंतरमाहवनीयानुगतेनोन्मुक्ता
तस्यानयनं आहवनीयसंस्कारकत्वात्तु बीजदंगत्वाद्गार्हपत्यादेव तन्वग्निरिति पुनराहृतं तयोः समासविस्मरणेन न मानुयाजानंतरमाहवनीये समा
सेनकायेनुयाजानां निवृत्तत्वादित्याध्वर्यवप्रायाश्चिन्नेव तत्र परिधीन्यदिदधासाईनेक एधीयान्यानुमात्रान्याजाश्वैकं कृतकार्म्यं वै चान्नपूर्वाभिभू
र्वाजाभे उत्तरादवादिरोहं च रात्र्यामध्यमदभि लोचनरात्र्यां ध्वर्यव इति प्रतिमंत्रे एक एधीयानिति एकस्य ध्वर्योर्वा समाती यमोदकाभे पूर्वपूर्वाभिभू एवैति त्रया
णामपि समाती यतार्थमेक एधीयानिति वाहुमात्राद् आस्तेषां त्रयासादिनां गुणिहस्तो वाहुस्तत्र माह्वान्द्रगंधर्वस्येति म

26

तिमंत्रमिति मंत्रत्रयसमुदायात्मको हि गंधर्वस्तेत्यादि मंत्रस्त्रये कें कें मंत्रं प्रतिमध्यमदक्षिणोत्तराव्यदिधीत्यदिदधाति गंधर्वस्तेति मध्यममिंद्रस्य वा
 रुविति दक्षिणमित्रावकृणोतेत्युत्तरमित्यर्थः । पालाशादीनां पूर्वपूर्वालाभे उत्तरोत्तराणामपेक्षितं प्रतिभावत्प्रतिनिष्पन्नधिनियमः । तेनोत्तरोत्तरो
 पादाने प्रायश्चिनाभावः प्रतिनिधित्वेन प्रायश्चिनं स्यात् न च पालाशाभे ये कंकनास्तदलाभे कार्यमस्तदलाभे वै वास्तवमानवक्ष्ये च रवादिरो
 दुंबरो यदि कार्यमस्तद्विंदेदिति प्रकृत्यत्रयाणामपेक्षितं च रवादिरो दुंबराणां श्रुतत्वात् एतदेव सूत्रवितुं पूर्वालाभे पूर्वालाभे उत्तरानित्यस्मादुत्तरवा
 दिरो दुंबराभेति विकल्पः सूत्रितः । एतच्च परिधिषु उल्लेखिकल्पतया विधानेन दृष्टाप्रसंस्कारार्थत्वात्तत्कार्यावन्मासु पारिश्चित्तविभवति मित्राव
 कृणोत्वापुस्तकादिधनमित्यहः पितृयज्ञादिकर्कोपाध्यायः । नेति संप्रदायः । प्रथमं परिधिः समिधोपस्थं श्यवीति होत्रमित्यादधाति समिधेति
 आह वनीयकल्पनार्थं पूर्वमेव पृथगुपात्तया प्रथमं परिधिमुपस्थं श्यवीति होत्रमिति मंत्रेणादधातितां समिधं उपस्थं शनिं च पारिधिसंस्कारो द्विती
 याश्रवणदत्तः शतकृद्विषयिभवनित्वाह वनीये समिधं आधानमपितत्र दृष्टार्थस्यात्रि समिधं न स्यात् आधानकार्यस्याभावात् अनुपस्थं श्यवितीया
 समिदसीति द्वितीयामिती आधेन देवगृहीतां समिधमभ्यादधात्त्युपस्थं श्यतया प्रथमं परिधिः सूर्यस्तेति जपत्याह वनीयमीक्षणस्तच्च न हत्वा तज
 पेक्षेकश्रुतिनिषेधात्साहितास्वरणपाठः । आह वनीयेक्षणपूर्वकैजपेन च न वत्वादिति हेतुः । जपमंत्रं ~~स्य~~ सूर्य

२६

स्वेत्यस्यमंत्रगतत्वाद्बनीयवाचिष्यसद्वत्वादित्यर्थः। अत्रमंत्रेपुरस्ताच्छ्रुत्वादिवाचकत्वापिहयज्ञेसूर्यस्तारुचिणतःपातित्यहइतिवहवः। नेतिसंप्रदायः। पुरस्ता
 द्वाद्येस्यग्रतइत्यर्थेऋणेनपुनर्दिष्टवचनवृत्तितत्राणयः। आहृत्यवेदिं बहिर्विस्तृतेतिवश्वीनिदधानिसवितुरिति। आहृत्येसाहवनीयसमीपादेदिममीपंमत्यागलेस
 र्थः। बहिर्विस्तृतस्यैवतृणे आशयति। उदगत्रेयथाभवत्तथाहवनीयस्यपश्चात्पदेशो निदधानिसवितुरिति मंत्रेण। यद्यपि तृणनिधानसामर्थ्यादे
 दिप्रसागमनमिदंराहृत्यवेदिमित्यवाच्यं तथापि तृणनिधानस्यवेद्यधिकदणतात्माभावंतदाच्यमेवाप्याहिनशायने कौतुके निधेये इति। अन्येवायुक्तत्वा
 त्। अन्येवास्तदाहविर्विस्तृते निदधावति। कुतः। अयुक्तत्वात्। त्वत्तवहिर्विस्तृतामन्यपोरविनियुक्तत्वात्तत्तवहिर्विस्तृते हि विनियुक्ते। नचविनियुक्तस्य
 वचनं विना न्यत्र विनियोगोयुक्तः। अत्रसूत्रेस्यपक्षस्यानास्थास्तृचकोवायाहो न पूर्वपक्षव्यतिक्षेपार्थः। अथस्त्रीर्णां वेदिमुपावर्तनेत्यादेतृणे आशयेति का
 ण्वीयम्कृतेः। वचनंचन्यायस्यबाधकं। यद्यपिस्वशाखायांताहवचनोभावस्तथापिसत्यविरोधेवाववांतदोषमहादेले वेतिकरणांन्याय्यमितिहविस्त्वामिन
 ः। उक्तन्यायमन्यत्रातिदिशति। अन्यत्रापि तृणार्थे। अन्यत्रपवित्रपशूपाकरणाग्रहोपसर्पान्त्रपणान्निमेषनादौ तृणार्थे तृणकार्ये विनियुक्ता बहिर्वि
 न्यायेवग्राह्याणियत्र विनियुक्तानां विनियोजकं वचनं नास्ति। ननुविषयेजोहिकमिति वचनादवाच्यमेतत्। सत्यं। तदिसामर्थ्येनसर्वाथेत्याप्राप्ताना
 मन्मनांवाचनिकविनियोगमंतरेणकार्यंतदोविनियोगाभाव

27

परमिदं तस्यार्थं स्वद्रव्यविशेषस्य सन्निधानात् तस्य विनियोगात् परमिति विशेषात् प्रसंगादपदं चिंत्यते. पूर्वाजने किं प्रकृतं स्यात्प्राग्गृहीतमाज्यं विनियो-
 ज्यतु ता प्रकृतं जौकिकमिति किं तावत्प्राग्माज्यस्याज्यं कृतः प्रकृतौ यावदाज्यकार्यं तत्सर्वं तेन कृतमतः पश्चादपि पूर्वाजनं तेनैव कर्तव्यमिति प्राप्ते आरु-
 पांजने च सर्पिः अन्यदित्येव ध्यते. अन्यदप्रकृतं जौकिकं साधैराज्यं विनियोज्यं यद्यपि तत्प्रकृतावसंयुक्तमुत्पन्नं तथापि यानि प्राकृताज्यकार्याणि तदर्थं तेन तत्त-
 पश्चादपि तावदर्थं केन तेन भवितव्यं न तु यत्प्रकृतौ नास्ति तदर्थं केनापि प्रकृतौ च पूर्वाजनं नास्तीत्यप्रकृतं जौकिकमेव तत्र विनियोज्यं ननु च विषये जौकिकमि-
 ति तेषां सिद्धेः पुनरुक्तमेतत् नैतदस्ति तद्विषयावगतकार्यविशेषसंबंधानामग्रांतांत्यतिरिक्तकार्येषु संबंधानिराकरणापरमिदं तु प्रकरणावगतकार्य-
 विशेषसंबंधस्याज्यस्य प्रकृतस्याप्राकृतकार्यसंबंधानिराकरणापरमिति विशेषात् पुरोगाशयस्य धानासु चैव ज्योतिष्टोमेऽभ्युपेतपुरोगाशमात्रा मे-
 वायदेमास्यनिपयस्यामेवावकाशाभाविने धाना इति तत्र पुरोगाशादिषु प्रकृतानि च स्नानि गृहीतप्रकृतानि च स्नानि वेतौ विभो विकल्प इति केचिदाहुः आ-
 चार्यवित्तभूतिस्त्वाह चत्वर्यः पुरोगाशादिषु यो प्रकृतान्मुपाहृत्तत्तद्व्यतिरेक्यैवोपादधानं शास्त्रतः कृत इति चेत् पुरोगाशादिषु देव्यादितीयादप्रतिप-
 रोगाशादीनां प्रतिपत्तिरूपः संस्कारोऽयं प्रतिपत्तिरविधमानां कृत्तुपयुक्तानां ननु प्रतिपत्त्यर्थं द्रव्यमुत्पाद्यते अपि चावयवस्य वलन्यतानि विधमानानां यावदावय-
 नेन तदवयवग्रहणार्थं द्रव्यमुत्पाद्यत इति जैमिनेरव्ययमेवासीदंतः अपनयत्वेकदेवाव्यविधमानसंयोगादि तत्तद्वचान्

२७

28

माभियति अभिचारणं च वेदेन विभस्मीकृतयोः सामर्थ्यात् अत्रांतराच्च उदास्येति गार्हपत्यादुत्तरतः उपस्तीर्ण इति पुरोडाशस्यापनार्थे पात्रे ~~अपस्तीर्ण~~ इत्यर्थः
 भूतनिर्देश उपस्तीरस्योदासनात्माह्लादिकतंगमयति तत्रायं क्रमः प्रथमं वेदेन पुरोडाशयोर्विभस्मीकरणं पुरोडाशपात्री स्थापनं तस्याः स्थानं च येषु पस्ती
 रः पुरोडाशयोर्विभस्मीकरणं तयोक्तदगुह्यमनं पात्रां स्थापनं प्राणदानं चेति अनेकपूजमानकोपजमाना ~~यौर्विंदयजमानेभ्योर्विंदेति चोहः~~ यथादेवतमनु
 त् अंजनमंत्रेऽग्निं गच्छेत्स्यस्याने यथादेवतं यस्य हविषो या देवता तामनतिक्रम्य तत देवतावापि ~~विभस्मीकरणं~~ स्याद्वितीयोत्तरं पदं प्रयोज्यं यथा श्रीवोमीये
 पुरोडाशो श्रीवोमीयेति चोहो विदं गच्छेत्सादि एतदभिचारणं च हविर्मात्रस्य नवतिः पूर्वतः पुरोडाशादित्यस्य पुनः कणायत्नात् प्रत्यनक्ति कपाजानिया
 मिधर्मकपाजानुपचिन्ति वेधसः पूज्यत्वात् विभ्रत इन्द्राद्विभ्रुं च तामिति प्रत्यनक्ति प्रत्येकमनक्ति कपाजानुपधानक्रमेण प्रतिपाद्यते च मंत्रप्रयोगो
 बहुवचनं तु पूजायामतएव विभ्रतावेककपाजद्विकपाजे च नृहः प्रहृता वसमवायात् तूमीवा प्रत्यनक्ति कपाजानि संख्ययोदास्यति संख्ययः संख्या
 वाचिना पूरणं प्रत्येकानेन करणं भूतमंत्रेण प्रथममुदासनादि द्वितीयमुदासनामीत्येवमादिकप्रमाणानुदासयति विभ्रतौ कपाजस्थानीयस्य कर्पूरस्यांज
 नोदासने भवतः प्रियेण धाम्नेति हवी विवेधां कृत्वा अथ अतस्मिन्निति सर्वाण्यजमते हवीं विमान्य स्याज्जि पुरोडाशादीनि वेधां क्रमेण ~~अथ पाठोत्तरतः~~ अथ पाठोत्तरतः
 द्रव्यं स्यादित्युक्त्वा अथ असदिति मंत्रेण तानि तानि सर्वाण्युपयोगक्रमेण जमते प्रथममाज्यं स्याज्ज्याज्यस्य ततो मूह्यं मूह्यं वा स्याज्ज्यानांततः पुरोडाशादेवित्येवं पा

सुवेण

प्रियेण
 २८
 अथ विभ्रतौ

हि यज्ञपती पाहि यज्ञपती निति चानेक यजमान के यथा यज्ञस्तुः। विद्वता वपुःयोग क्रमेण हविषा मालंभनं तेन भौ बालंभनानंतरं यवदाऽपालंभनं पक्षे
 कार्यः पाहि मा मित्वात्मानं आलभते हृदयदेशे हस्तेन स्पृशतीत्यर्थः। हृदयस्यात्मानि च किं स्थानं तान् दाजं मे आत्मानं भोपचादः। न सात्मन भावा
 शब्दत्पक्षे रहितस्य साक्षात्पालंभः संभवति एतदुत्तरमप्युपस्यर्शनं आत्मानं मालंभ्योपस्पृशेदिति परिभाषणत्वं स चाप्यमालंभ आत्म संस्कारः
 कश्चिदप्यमाणकर्मार्थ आरादुपकारकः। ततश्च पक्षे सुसायां च पुनः पुनर्हविषा सादनेन भवति प्रथमतः स ह्यहो न तेनात्मनः कर्म समाप्तिपर्वतं
 संस्कृतत्वात् अत्र वाग्रतोपायनमत्र वाग्रतोपायनं यजमान स्पृशत्वांतरात् दिव्या सोध्याय समाप्तिस्तु च नार्थः॥ इति कातीयस्तुत्राणामु
 दयं करदक्षिणे इत्यर्थसंग्रहे ध्यायोद्वितीयः संगतः सतां सतां सतापहुरिण्यः संतुजानीयस्तुक्तयः। कला निधेरिव कलाः सकलानंदहेतवः॥

४४४६ प. २५

का. पा. प. न. भा. प. पा. ठ. का. प.
१०००